

Veřejné zakázky – právo a pořádek

„Nejvýznamnější veřejná zakázka statutárního města Most za poslední období
- rekonstruovaná sportovní hala. Náklady ve výši 254 mil. Kč byly plně hrazeny z prostředků města.“

TEMA

technika | ekonomika | marketing | aktuality

02

Čtvrtletník
Okresní hospodářské
komory Most
číslo 2 | ročník 7 - červen 2012

Trestní odpovědnost firem

... rozhovor s 1. náměstkem MS
JUDr. Danielem Volákem, str. 6 – 9

V nezávislosti na veřejných zdrojích je síla ROTARY

... článek prezidenta ROTARY CLUB MOST,
Stanislava Srnky, str. 10

Veřejné zakázky a Rozhodčí soud

... článek předsedy RS,
RNDr. Zdeňka Somra, str. 12

 Komora s.r.o.

ISO? Ale jak dál? str. 18 - 19

JUDr. Daniel Volák

CROSS – DATA

Informační systém územního plánování

Česko-saští aktéři v oblasti územního plánování chtějí v budoucnu intenzivněji spolupracovat. Proto vznikl projekt CROSS – data. V projektu připravují pracovníci územně-plánovacích regionálních orgánů a informatici z oblastí geoinformačních systémů společně webový informační systém pro

- vzájemné pochopení problematiky a vytvoření společné základny pro spolupráci,
- lepší a efektivnější přeshraniční spolupráci v oblasti územního plánování
- a společný územně-plánovací rozvoj příhraničního prostoru.

Výsledkem této iniciativy bude, že rozhodovací orgány územního rozvoje a ostatních oborů plánování a rovněž zainteresovaní občané budou mít k dispozici vícejazyčný webový informační portál územního plánování. Informace určené pro veřejnost a včasné zapojení regionálních a komunálních plánovacích orgánů do plánovacího procesu zvýší užitečnost systému v praxi.

PARTNEŘI PROJEKTU

Partnery v projektu CROSS-DATA jsou na české straně Karlovarský kraj, Ústecký kraj a Liberecký kraj a v Německu svazy pro územní plánování tří příhraničních saských regionů Horní Lužice/Dolní Slezsko, Horní údolí Labe/východní Krušnohoří a Chemnitz. Řídicím partnerem projektu je Saské státní ministerstvo vnitra. Do práce na projektu je zapojen také Saský úřad pro životní prostředí, zemědělství a geologii, který disponuje velkým množstvím odborných údajů a dodává tato data do projektu.

DATA A FAKTA:

Doba trvání projektu: 36 měsíců (3/2010-2/2013)

Financování: 1.892.077 €, z toho 1.606.950 € z Evropského fondu regionálního rozvoje (EFRE) v rámci Programu Cíl 3 na podporu spolupráce mezi svobodným státem Sasko a Českou republikou v letech 2007-2013.

Postup realizace projektu je průběžně zveřejňován na webových stránkách: www.cross-data.eu

Europäische Union. Europäischer Fonds für regionale Entwicklung: Investition in Ihre Zukunft / Evropská unie. Evropský fond pro regionální rozvoj: Investice do vaší budoucnosti

Motto:

Měli bychom méně vyučovat a více naučit.

Bieloslav Riečan – profesor univerzity v Banské Bystrici

Vážení čtenáři,

toto vydání jsme zaměřili na prostor veřejných zakázek, lépe řečeno na prostor toku veřejných peněz. Ve svém zamyšlení jsem se snažil uvést do povědomí dvojí pohled na veřejné zakázky, možná také lépe řečeno utrácení veřejných peněz. Právě proto se v člancích objevují slova a věty, které by ve stávající atmosféře do tohoto tématu veřejností asi nebyla zařazena. Není neobvyklé, že papír je u veřejné zakázky na dílo ve vztahu „objednatel-dodavatel“ mnohdy důležitější než dílo samo. To, jak každý zainteresovaný ví, platí i pro systém dotačních projektů. Papír, tedy úředně popsany papír, je dítětem legislativy, a proto je v podtitulu našeho hlavního tématu také pojem „Právo a pořádek“.

Při hledání vhodného motto k dnešnímu číslu jsem váhal nad známým výrokiem pánů Šimka a Grossmanna „Nechci slevu zadarmo“, ale nakonec zvítězilo to použité. Ono totiž koresponduje s dalším známým výrokiem, nad kterým jsem také váhal: „Moudrý není ten, kdo hodně ví, ale ten, kdo ví, co je třeba udělat“. Tyto úvahy více než kdy jindy korespondují s dnešními čísly bez komentáře, zejména ta pod pořadovým číslem 10. Novinkou v našem právním pořádku je nový zákon o trestní odpovědnosti firem a proto jsme hlavní rozhovor věnovali právě tomuto tématu a na naše otázky odpovídal 1. náměstek ministra spravedlnosti JUDr. Daniel Volák – k přečtení zejména podnikatelům vřele doporučuji. Zdánlivě s tématem nesouvisějící problematika nutné obrany je tématem šéfa Okresní policie v Mostě Mgr. Jiřího Volrechta, také velmi poučné čtení o právu a pořádku v praxi. Další z náměstků ministra, Mgr. Jan Sixta, nám odpověděl na otázku JOJO. Z témat, která se nám pro neřešení jako bumerang vrací je téma školství a vzdělanosti. Je-li něco klasickou veřejnou zakázkou z druhé strany, pak je to právě toto a téma školství z pohledu akademiků, s naší aktuální poznámkou, je také na následujících stránkách. Za povšimnutí stojí také pohled na veřejné zakázky od kolegů s partnerské IHK Halle-Dessau.

Ve stálých rubrikách nepotěší mnohé z nás varovná a „marná“ slova paní doktorky Bláhové o obezitě. Paní Lucie Bartoš má své protiklady, své a po svém si k tématu řekl Ing. František Kružík. Mne osobně velmi zaujal pohled kolegů rotariánů z Klatov, kteří po návštěvě Mostecká s úžasem konstatují přeměnu našeho regionu – přečtěte si to. My, kteří zde žijeme, ony postupné kroky ani nevnímáme a necháváme bez povšimnutí negativizující, hnědým uhlím iritovanými hlasy rádobi ochránců přírody, od zjevných nýmandů, přes zainteresované, až bohužel po některé vrcholové politiky. Opět je toho mnohem více a doufám, že jsme připravili zajímavé čtení.

Vážení čtenáři,

v minulých dnech se v našem kraji udála jedna akce, o které se nemohu nezmínit. Hejtmanka našeho kraje a hejtman Plzeňského kraje uspořádali v našem krajském městě již druhý ročník Regionálního energetického fóra. Chtěl bych věřit, že je to signál toho, že vrcholní regionální politici si začínají v plné nahotě uvědomovat, jak důležitá je energetika i pro reálný život regionů. Chtěl bych hejtmance našeho kraje poděkovat jednak za uspořádání fóra a pak také za spolupráci s hospodářskou komorou při přípravě obsahu této, jak ukazuje čas, významné události. Této mimořádné akci, při jejíž přípravě se spojily síly a prostředky politické a podnikatelské reprezentace v obou krajích, bude věnováno speciální vydání TEMA, které vyjde do konce měsíce června.

Přeji vám, vážení kolegové a čtenáři, pohodové letní dny.

Rudolf Jung

JO-JO

Jedna otázka – jedna odpověď

Mgr. Jan Sixta

Veřejné zakázky jsou jakýmsi fenoménem posledních let a dá se na ně pohlížet z různých stran, což jsme v tomto čísle také učinili. Nový zákon o veřejných zakázkách je novým předpisem, na jehož hodnocení je příliš brzy, ale i tak některé novinky budí přinejmenším „komorové“ rozpaky. Např. bylo investováno do vzniku Rozhodčího soudu při HK a AK ČR a také do aplikací norem ISO do našich firem. Nový zákon tyto „investice“ prakticky přehlíží, a proto pokládáme otázku náměstkovi ministra pro místní rozvoj, Mgr. Janu Sixtovi.

„Je správné, moudré a logické, že pokud se nemýlíme, zadavatelem veřejné zakázky do soutěže navržený text smlouvy neobsahuje rozhodčí doložku a což je podstatnější - ani ji prakticky neumožňuje zařadit? Stejně tak je podivné, že po létech přesvědčování firem, aby pracovaly na svém vnitřním zdokonalení a získávaly akreditace podle norem ISO, toto jako podmínka ze zákona o veřejných zakázkách vypadlo Jak je to tedy doopravdy pohledem tvůrců nového zákona o veřejných zakázkách?“

Zákon o veřejných zakázkách (dále jen ZVZ) dává právo veřejnému zadavateli vložit do zadávací dokumentace návrh smluvních podmínek nebo celou smlouvu. V prvním případě pak finální podobu smlouvy vytváří dodavatel, v druhém případě je dodavatel povinen akceptovat vzor zadavatele a nemůže jej měnit. Veřejné zakázky upravují kontraktační proces mezi veřejným a soukromým sektorem a na veřejný sektor jsou kladeny vyšší nároky na transparentnost a přezkoumatelnost jeho postupů, než je tomu u soukromého sektoru. Proto ZVZ upřednostňuje návrh smlouvy ze strany zadavatele, který již nelze po soutěži mezi dodavateli měnit. Jen tak lze dosáhnout toho, že všichni dodavatelé mají stejné podmínky. Cílem ZVZ je, aby veřejný sektor podepsal pro sebe nejvýhodnější smlouvu. Aby se tak opravdu stalo, měla by každému řízení předcházet kvalitní příprava zadávací dokumentace včetně textu smlouvy. Není možné, aby veřejný sektor akceptoval smluvní podmínky, o kterých ostatní soutěžitelé nevěděli, to by bylo porušením principu rovného přístupu a transparentnosti.

(pokračování na str. 4)

OBSAH

TEMA

technika | ekonomika | marketing | aktuality

vydává: Okresní hospodářská komora Most,
Višňová 666, 434 01 Most, tel.: 417 637 404,
email: imp@ohk-most.cz, www.ohk-most.cz
IČ: 48290661

vedoucí redakce: Ing. Karel Bořecký
redakční rada: předseda Ing. Roman Viktora
členové: Lucie Bartoš, Lenka Povová, Monika Rosová
sazba a tisk: Reklamní agentura Daniel s. r. o., čtvrtletník
náklad: 2500 výtisků, povolení MK ČR E 16676
Distribucí zajišťuje A.L.L. production, spol. s r.o.
Neoznačené fotografie: archiv OHK Most

Editorial, JoJo 3

Obsah, Číslo bez komentáře, JoJo 4

Regionální energetické fórum – Ústí 2012 5

Trestní odpovědnost právnických osob je velkým průlomem 6 - 9

V nezávislosti na veřejných prostředcích je síla ROTARY... 10

Spontánní pohled odjinud 11

Veřejné zakázky a Rozhodčí soud 12

Energetika Most 2012 13

Protiklady - přes stromy nevidíme les 14 - 15

„Na zákony nepouštět!“ 16 - 17

ISO? Ale jak dál? 18 - 19

Novela zákona o veřejných zakázkách 22

Veřejné zakázky po novele v podmínkách města Litvínova 23

Veřejné zakázky – dvojí pohled 25

Proč se slučuje – jak se slučuje 26 - 27

Nutná obrana v praxi 28 - 32

Zákon o VZ versus Pravidla pro výběr dodavatele... 33

Krajská hospodářská komora ÚK „mezinárodně“ 34

OHK Most 35

Veřejné zakázky v Německu 36 - 37

Životní styl – ten výraz „frčí“ 38

„e-TEMA“ naleznete na webových stránkách OHK Most – www.ohk-most.cz

JO-JO

Jedna otázka – jedna odpověď

(pokračování ze str. 3)

Z podobného důvodu veřejný sektor nepoužívá arbitrážní doložky, nýbrž standardní soudní cestu řešení sporů, která umožňuje využití všech procesních postupů včetně víceinstančního přezkumu.

Problematika ISO certifikátů se v poslední době dostala do centra zájmu zákonodárce z důvodu velmi častého zneužívání. Obsah novely ZVZ tedy

nijak nepochybně samotný přínos certifikace pro kvalitu dodavatelů, pouze zakazuje zadavateli tyto certifikáty požadovat jako kvalifikační omezení pro přístup k veřejné zakázce. Zadavatelé často sledovali použitím certifikátů ISO jako kvalifikační podmínky omezení hospodářské soutěže a nikoli kvalitu plnění, které firma bude poskytovat. Výsledkem bylo, že podnikatelé byli nuceni pořizovat si certifikáty jen proto, že se bez nich vůbec do některých tendrů nemohli přihlásit a certifikace se začaly objevovat i v oborech, kde jednoznačně neměly vazbu na plnění veřejné zakázky. Podmínky týkající se kvality plnění ze strany dodavatele patří do části popisu předmětu veřejné zakázky a nikoli do kvalifikace.

Tolik reakce na vaši otázku. Problematika veřejných zakázek je komplikovaná a vždy záleží na konkrétních podmínkách a úhlu pohledu. Novelizace je velkým kompromisem mezi mnoha protichůdnými zájmy. Každý institut v ZVZ lze aplikovat správně, aby vedl k efektivnímu využití veřejných prostředků nebo ho lze zneužít k opaku vedoucímu k diskriminaci a manipulacím. Tomu všemu čelí systém veřejných zakázek pomocí institutu námitky a přezkumu vykonávaného Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže.

Mgr. Jan Sixta
náměstek ministra
Ministerstvo pro místní rozvoj ČR

Číslo bez komentáře – přečetli jsme

1. V ČR je registrováno cca 343 tisíc společností s ručením omezeným, které mají celkem asi 480 tisíc výhradních vlastníků – fyzických osob, což je 83,6 %. Z toho je zahraničních vlastníků cca 174 tisíc, což je více jak třetina.
2. Uvádí se, že „University of Cambridge“ je nejprestižnější univerzitou světa. „Univerzita Karlova v Praze“ obsadila „prestižní“ DVĚSTĚSEMDESÁTĚŠESTÉ (276) místo.
3. Jen v letošním roce přijde podpora obnovitelných zdrojů v energetice na 39 miliard korun, celkový účet do roku 2035 se pohybuje kolem bilionu korun. Každou českou domácnost přijde podpora od 1100 až do 7000 korun.
4. S 15 státními svátky je v tomto Slovensko na prvním místě v Evropě následováno 14 svátky ve Španělsku a 13 v Portugalsku a Rakousku. Česko má 12 státních svátků, nejméně slaví Británie s 8 státními svátky.
5. V součtu dovolené a státních svátků vede v Evropě s 38 dny Rakousko, následováno 37 dny v Řecku. Mezi nejpilnější země patří Česko s 32 dny, Itálie s 31 dny a výčet uzavírá Německo s 30 dny.
6. Podle švýcarského institutu IMD se ČR ve světovém žebříčku konkurenceschopnosti propadla z 30. na 33. místo z 59 hodnocených zemí. Před námi je Kazachstán, za námi Polsko. První v pořadí je Hongkong, poslední Řecko a Venezuela. Podle Světového ekonomického fóra se za poslední 3 roky ČR propadla na 38. místo ze 142 hodnocených zemí.
7. Podle výzkumu vědomostí žáků PISA, který je v rámci země OECD prováděn každé tři roky v oblasti matematiky, přírodních věd a čtenářské gramotnosti, se výsledky českých dětí propadají nejrychleji ze všech sledovaných zemí a v posledním zveřejněném výzkumu z roku 2009 ČR se ocitla na 19. místě s 496,7 body. V rámci ČR se Ústecký kraj ocitl na konci vnitrostátního žebříčku s 465 body.
8. Za první čtvrtletí 2012 dosáhla průměrná hrubá mzda v ČR hodnoty 24 126,- korun. Nejvyšší průměrná mzda 31 845,- korun je registrována v Ústeckém kraji a Praze. 21 087,- korun jako nejnižší je ve Zlínském kraji.
9. Podle britské agentury Centre for Detail Research se v českých obchodech krade nejvíce z celé EU. 35 % mají na svědomí zaměstnanci, zůstatky ukradnou necelých 50 %, zbytek jde za dodavateli.
10. Tomáš Březina – PROFIT č. 24/2012: „Z dat ČSÚ vidíme, že pouze 15 % lidí v ČR produktivně pracuje. Těchto 1,5 milionu lidí něco vyrábí a prodává, vytváří zisk a následně odvádí skutečné daně, kterými se plní státní kasa. Z toho pak žije (různými způsoby) zbylých 8,5 milionu lidí.“

Regionální energetické fórum – ÚSTÍ 2012

Budeme-li hledat v kolotoči finančních toků zásadní položky, pak k nim bezesporu energetika patří. Toto si uvědomujeme zejména v našem kraji, který je svojí výkonností na energetice z velké části postaven. Nezanebatelný není ani podnikatelský prostor pro uplatnění výkonů regionálních firem a to všech velikostí. Proto jsme uvítali iniciativu hejtmanky Ústeckého kraje Jany Vaňhové a hejtmána Plzeňského kraje Milana Chovance k uspořádání již druhého ročníku Energetického fóra, po loňské Plzni tentokrát v Ústí nad Labem. Toto setkání k problematice té „praktické“ energetiky pod záštitou prezidenta HK ČR Petra Kužela se konalo 5.6.2012 v Ústí nad Labem. Generálním partnerem byla společnost NET4GAS, s.r.o., která je výhradním držitelem licence ne přepravu zemního plynu v ČR. Odbornými garanty byla OHK Most a HSR Mostecka. Náš čtvrtletník TEMA byl mediálním partnerem. Prezencí bylo registrováno na 80 účastníků.

Odborně byl tento ročník věnován diskusi o přípravě Státní energetické koncepce ČR a možnostech její aplikace a dopadech do našich obou krajů.

Organizátorům se podařilo zajistit celou řadu odborných přednášek, které přispěly k obrazu dění v energetice a možných dopadů, které by mohly hospodářství negativně ovlivnit v případě prodloužení přijetí SEK. Racionálně a se znalostí věci byly posouzeny všechny segmenty našeho energetického mixu, včetně procentuální reálné role, kterou by měly v české energetice hrát. Rovněž byla konstatována nezbytnost zachování těžby hnědého uhlí v duchu stávajícího Horního zákona a za podmínek jeho racionálního využití, jako nejvýznamnějšího prvku energetické bezpečnosti ČR.

Vzhledem k důležitosti tématu, se organizátoři rozhodli, že veřejnost bude seznámena s přednesenými přednáškami a závěry mimořádným vydáním TEMA, které bude vydáno do konce června.

Lenka Povová
Redakce TEMA

zleva: Jana Vaňhová, Jaromír Drábek, Pavel Zámyslický, Helena Veverková

K proběhlému REF nabízíme jeden z ohlášů, který se navíc týká i našeho základního tématu – toky veřejných peněz:

Poznámky k energetické koncepci ČR

Opakovaně je na různých fórech řešen problém energetické koncepce České republiky. Bylo to i v programu výše uvedené konference. Ze všech proklamací mám poněkud nedobry dojem. Hlas odborné veřejnosti nakonec vždy měl jen roli druhořadou, poradní, nikoliv rozhodující. I když v roce 2008 Pačesova komise sestavená z předních odborníků ČR zpracovala k tomuto tématu obsírnou zprávu (276 stran), na její rozhodující závěry a doporučení se pomalu zapomíná! Přitom tato zpráva na aktuálnosti nic neztratila. Energetická koncepce se doslova lepí již 20 let a vytvořené návrhy či parlamentem schválené materiály obvykle nepřežily jedno jediné čtyřleté volební období! Klíčovou roli vždy sehrávala politická situace – strany, které právě byly ve vládní koalici. O roli ministrů ze strany Zelených snad

není nutné hovořit – co šlo přibrzdit nebo zastavit, to udělali, ale reálnou a hlavně ekonomicky přijatelnou variantu nenavrhovali. Považují za naprostou katastrofu, když se tak zásadní dokument pro stabilitu a rozvoj ekonomiky státu stal předmětem politických tahanic a nejednou diletantských zásahů laiků. Vždyť energetickou koncepcí se rozhoduje o vývoji ekonomiky státu, tím i životní úrovni a kvalitě životního prostředí na další dvě či tři generace! Nyní každé pozastavení rozhodování, odklad nebo chybné rozhodnutí bude v následujících letech stát miliardy. O kondenzačních elektrárnách na hranici technologické a tím i ekonomické životnosti není třeba hovořit. PS: Ptám se: „Proč za miliony korun na odborných školách vychováváme specialisty – energetiky, když nakonec hlavní slovo mají laici? Proč nejsou odborníci na rozhodujících postech státní správy? Proč tak otevíráme dveře lobistům? To jsme tak bohatí, že si tento „luxus“ můžeme dovolit?“

Ing. Miroslav Richter, Ph.D., EUR ING,
děkan FŽP UJEP

Trestní odpovědnost právnických osob je velkým průlomem

JUDr. Daniel Volák

Trestní odpovědnost právnických osob je pojem, který byl jako zcela nový prvek nedávno vnesen do právního pořádku České republiky. A protože je zřejmé, že se podnikatelského prostředí velmi týká, požádali jsme o rozhovor na toto téma JUDr. Daniela Voláka, bývalého excelentního starostu „našeho“ města Litvínova, dnes ovšem 1. náměstka ministra spravedlnosti České republiky. A protože diskuse neprávnicka s právníkem nebývá jednoduchá a určitě není stručná, omezili jsme se tentokrát na kladení pouhých otázek.

Pane náměstkú, můžete nám ve stručnosti objasnit podstatu nutnosti tohoto nového zákona?

Zákon č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim (dále jen „zákon o trestní odpovědnosti právnických osob“, nebo také jen „zákon“) nabyl účinnosti 1. ledna 2012 a vnesl tak do českého právního řádu trestní odpovědnost právnických osob a některé další instituty spojené s touto problematikou.

V rámci kontinentálního práva je to institut velmi kontroverzní, neboť kontinentální právní kultura se opírá o stěžejní princip odpovědnosti fyzických osob a trestní odpovědnost právnických osob je tak velkým průlomem. Angloamerický systém

naopak nemá problém s trestní odpovědností právnických osob a postupem času se pouze zdokonaluje. Průkopníkem trestání právnických osob se v kontinentální Evropě stalo Nizozemí, které svou první právní úpravu přijalo již v roce 1976. Postupem času se přidávaly další země (Norsko, Island, Francie, Slovinsko, Finsko, Dánsko, Belgie atd.) Česká republika se tak jako jeden z posledních států Evropské unie přidala do skupiny těchto států, které upravují trestní odpovědnost právnických osob, a to s odůvodněním, že „právní řád musí umožnit účinné sankcionování protiprávního jednání korporací, tedy subjektů, které ovlivňují a kontrolují většinu oblastí života společnosti.“ Právnické osoby (obchodní společnosti, družstva, spolky, podniky atd.) vystupují velmi často jako instituce, prostřednictvím nichž je stále častěji páchána velmi závažná trestná činnost, neboť rozvoj struktury společnosti a její ekonomiky poskytují mnohem více příležitostí než v minulosti k páchání společensky škodlivé, svou povahou čistě kriminální činnosti. Neznamená to však jednotnou právní úpravu trestání právnických osob, neboť každý ze států zvolil poněkud odlišný postup při trestání a rovněž výčet trestných činů právnických osob se v některých zemích liší.

Trestní odpovědnost právnických osob je upravena zvláštním zákonem. Není tedy vtělena do trestního zákoníku, ale stojí vedle něj, Trestní zákoník i nadále upravuje pouze trestání fyzických osob. Toto pojetí má své důvody. Trestní odpovědnost právnických osob je odlišná a do jisté míry speciální k trestní odpovědnosti osob fyzických, a to hned z několika důvodů:

1. Právnická osoba není trestně odpovědná za všechny činy dle trestního zákoníku, ale pouze za ty, které vyjmenovává zákon o trestní odpovědnosti právnických osob a na které se zaměříme v další části textu.
2. Rovněž tresty, které lze za spáchání stanovených trestných činů uložit právnické osobě, jsou v některých případech odlišné, neboť z logiky věci je jasné, že právnické osobě jako takové nelze uložit například trest odnětí svobody či obecně prospěšných prací (ty je nutné vykonat osobně). Naopak shodně s fyzickou osobou lze ulo-

žit tresty propadnutí majetku, propadnutí věci či jiné majetkové hodnoty, zákaz činnosti či peněžitý trest.

Můžete prosím rozvést pojem „právnická osoba“ ve smyslu užití v tomto zákoně?

Jak již z názvu zákona vyplývá, je pro zákon o trestní odpovědnosti právnických osob stěžejním termínem právnická osoba. Zákon tedy nedopadá na podnikatele jako fyzickou osobu či OSVČ - podnikající fyzická osoba je odpovědná dle norem trestního práva jako fyzická osoba. Za právnickou osobu se dle tohoto zákona považují všechny právnické osoby dle ust. § 18 občanského zákona, kterými jsou sdružení fyzických nebo právnických osob, účelová sdružení majetku, jednotky územní samosprávy a jiné subjekty, o kterých to stanoví zákon. Jde tedy především o subjekty definované obchodním zákoníkem (veřejná obchodní společnost, komanditní společnost, společnosti s ručením omezeným, akciová společnost, družstvo či bytové družstvo), evropskou společnost, sdružení občanů, církevní a náboženskou společnost, politickou stranu či hnutí, společenství vlastníků bytových jednotek, nadace, nadační fondy, obecně prospěšné společnosti, příspěvkové organizace, komory či profesní sdružení, vysoké školy, obce, kraje (hl. město Praha) a stát.

Údaje o odsouzených společnostech se nově zapisují také do rejstříku trestů s tím, že společnost v rejstříku primárně zapsána není, k zápisu samotnému dojde až pravomocným rozsudkem, kdy se společnost do rejstříku zanesou spolu s uloženým trestem. Do rejstříku trestů se zapisují pouze údaje z trestních listů, které obsahují údaje o odsouzené právnické osobě, aby nebyla zaměnitelná s jinou osobou (v případě právnické osoby, název, sídlo, identifikační číslo) o soudu a spisové značce trestní věci, o rozhodnutí o vině, trestu a o ochranném opatření a o jejich výkonu, o rozhodnutí soudu upuštění od výkonu jeho zbytku, o udělení milosti, o účasti odsouzeného na amnestii, o zahlazení odsouzení. Do rejstříku se naopak nezapíší údaje o orgánech společnosti, neboť v rejstříku je veden pouze odsouzený, tedy právnická osoba, avšak tyto údaje lze dohledat například z obchodního rejstříku. Záznam právnické osoby pro právnickou osobu tedy nemá vliv na trestní rejstřík osob fyzic-

ký, podílejících se na chodu či vedení společnosti, pokud se trestného činu dopustila pouze fyzická osoba.

O jaké tedy trestné činy může jít a jsou trestně postižitelné i právnické osoby typu stát, obce a kraj ?

Zákon o trestní odpovědnosti právnických osob obsahuje v ust. § 7 přesný a taxativní výčet trestných činů dle trestního zákoníku, které mohou být spáchány právnickou osobou, resp. za které je možno uložit právnické osobě trest. Vzhledem ke skutečnosti, že se jedná o první normu svého druhu vydanou na území České republiky, je pochopitelné, že se do výčtu trestných činů nedostaly pouze trestné činy „běžné“, tedy takové, jejichž páčání bude v praxi velmi časté (především trestné činy proti majetku jako např. podvod, provozování nepoctivých her a sázek, legalizace výnosů z trestné činnosti; nebo trestné činy hospodářské jako např. padělání a pozměnění peněz, zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby či neoprávněné podnikání), ale také trestné činy, u kterých je minimálně diskutabilní, zda mohou být spáchány právnickou osobou, avšak jejich nevedení v seznamu by bylo jistě větší chybou, než fakt, že by se na seznam nedostaly a následně by bylo zjištěno, že právnické osoby takový trestný čin páčají, avšak není možné je za něj potrestat, neboť chybí ve výčtu trestných činů právnických osob (např. svádění k pohlavnímu styku, pohlavní zneužití či teroristický útok). Výše zmíněné ust. § 7 obsahuje delikty různé závažnosti. Závažnost těchto trestných činů měříme dle délky trestu odnětí svobody, které takovému činu přisuzuje trestní zákoník v případě spáchání fyzickou osobou a tato závažnost bude mít v rozhodovací praxi soudů vliv i na druh a výši trestu uděleného právnické osobě.

Jak již bylo výše uvedeno, za právnickou osobu se pro účely tohoto zákona považuje i stát, hl. město Praha, kraj či obec, avšak tyto právnické osoby jsou ust. § 6 zákona o trestní odpovědnosti právnických osob vyloučeny z odpovědnosti za trestný čin. U státu - České republiky platí toto ustanovení absolutně (působnost tohoto zákona nelze vztáhnout na jiný stát, neboť tento je suverénním státem a nemohou se na něj vztahovat zákony České republiky), pro územně samosprávné celky platí

pouze v rámci výkonu veřejné moci. Obce, kraje a hl. město Praha jsou tedy odpovědné tam, kde vystupují jako „běžné“ právnické osoby (uzavírají smlouvy, plní závazky atd.) Toto vyloučení odpovědnosti za trestné činy se však vztahuje pouze na stát a územní samosprávné celky, avšak již ne na právnické osoby, jejichž jsou stát či územní samosprávné celky součástí. V majetkové účasti na jiné právnické osobě musí stát a územní samosprávné celky vynakládat stejnou míru obezřetnosti jako ostatní právnické osoby.

Dostáváme se k podstatě věci – tedy ke konkrétním trestům a ochranným opatřením, která mohou být právnickým osobám ukládá-

na. Možná by bylo dobré o srovnání v rámci Evropy.

Samotné trestání právnických osob má především sankční účel. Uložený trest v ideálním případě nejen že odradí danou právnickou osobu od dalšího páčání trestné činnosti, ale také, a to za předpokladu, že je trest zvolen správně a adekvátně, působí preventivně na ostatní právnické osoby a tím je odradí od případného budoucího obdobného protiprávního jednání.

Evropu je možné rozdělit do dvou skupin podle druhu trestů, který je v té které zemi možno právnické osobě udělit. Existuje dlouhá řada států, ve

PRECIZNOST V PLASTECH ROS CZECH

Firma Ros Czech s.r.o. hledá pro rozšíření týmu údržby
NÁSTROJAŘE DO ÚDRŽBY FOREM

Hlavní pracovní náplň:

- zaskladňování a příprava nástrojů
- údržba nástrojů, čištění a zakonzervování
- optimalizace nástrojů na vstřikolisech
- dokumentace k údržbě nástrojů
- realizace oprav nástrojů
- technická komunikace s dodavateli i se zákazníky

Vzdělání:

- min. výučný list
- dlouholetá zkušenost v oboru podmínkou !!!

Znalosti:

- práce na běžných obráběcích strojích
- zkušenosti s rozebíráním a sestavováním nástrojů (dokončovací a lícovací práce)
- znalost čtení a práce s technickými výkresy
- znalost základů německého jazyka výhodou
- praxe na elektroerozivních strojích výhodou
- znalost na PC výhodou

Nabízíme:

- zajímavou práci v rychle se rozvíjející firmě
- zajímavou mzdu na základě Vašich zkušeností
- zajištěné stravování
- motivační bonusy
- firemní vzdělávání

HLEDÁME
NÁSTROJAŘE

Kontakt:
Personální oddělení
telefon: 476 014 003
E-mail: monika.skrisovska@ros.cz

kterých je jedinou sankcí peněžitá sankce (pokuta), například Nizozemí, Dánsko, Finsko, Rakousko, Švýcarsko a jiné státy, přičemž právní úprava je rozličná, pokud jde o výši i způsob ukládání (například Finsko – rozmezí od 850 euro do 850 000 euro; Rakousko – forma denních sazeb, nejméně 50 euro, nejvýše 10 000 euro, u některých neziskových právnických osob denní sazba nejméně 2 euro a nejvíce 500 euro; Švýcarsko – pokuta až do výše 5 000 000 švýcarských franků). Oproti tomu právní úprava řady jiných států obsahuje širokou škálu trestněprávních sankcí a neomezuje se pouze na jediný druh sankce pro provinilé právnické osoby. Příkladem může být Francie, kde

reálné, aby byl takový trest uložen právnické osobě, která se sice dopustila závažného trestného činu, avšak k tomuto došlo v rámci nebo nad rámec běžné činnosti a právnická osoba jinak dlouhodobě nevykazuje známky protiprávního jednání. Spolu se zrušením navíc právnická osoba automaticky vstupuje do likvidace, což může být pozitivní zprávou pro případné věřitele, jejich pohledávky by v tom případě byly uspokojeny z majetku likvidované právnické osoby, avšak uspokojení pohledávek není možné z majetku, který byl získán trestnou činností, či takové pohledávky vznikly evidentně v rámci páchaní trestné činnosti a jejich uspokojení by tedy odporovalo duchu zákona.

koniku výslovně spjat s tímto trestem, nebo v těch případech, kdy právnická osoba páchaním trestného činu zamýšlela získat majetkový prospěch, přičemž úspěch takového záměru již není podstatný. Za majetek se v souvislosti s tímto trestem považují všechny věci, pohledávky a jiná práva a peněží ocenitelné jiné hodnoty náležící právnické osobě.

3. Peněžitý trest

Hlavním druhem trestu ukládaného právnickým osobám bude peněžitý trest. Tento trest je možné použít téměř pro každé protiprávní jednání, neboť jej lze uložit za úmyslný trestný čin i za čin spáchaný z nedbalosti. Samotný peněžitý trest se skládá

obsahuje trestní zákoník celkem 11 sankcí, které je možné uložit právnické osobě, od nejtěžších, kterým je rozpuštění (likvidace) právnické osoby, přes peněžitou sankci (pokutu) ve výši pětinasobku peněžitého trestu, který může být uložen fyzické osobě, až po zveřejnění odsuzujícího rozsudku ve veřejných sdělovacích prostředcích. Česká právní úprava jde v tomto ohledu ve stopách Francie a volí druhou variantu, když zákon o trestní odpovědnosti právnických osob obsahuje 8 druhů trestů s různou mírou dopadu na samotnou právnickou osobu a jedno ochranné opatření (zabrání věci nebo jiné majetkové hodnoty), které je možné za trestný čin uložit.

1. Zrušení právnické osoby

Jde o nejtvrďší možnou formu postihu právnické osoby a tedy o jakýsi výjimečný druh trestu při trestání právnických osob. Pro uložení tohoto trestu zákon stanoví jasná pravidla a není ho tedy možné uložit bez jejich naplnění. V praxi lze předpokládat ukládání takových trestů právě jen u právnických osob, které byly napojeny na organizovaný zločin, či se jejich činnost z převážné části jinak týkala pouze páchaní protiprávních skutků a činnost, za jejímž účelem byla založena, prakticky nevykonávala, nebo ji vykonávala jen simulovaně. Není tedy

K uložení trestu zrušení právnické osoby pro banky, pojišťovny, investiční společnosti a dalších uvedených v ust. § 16 odst. 2 zákona je navíc třeba vyjádření České národní banky, která se vyjádří, zda vůbec je možné dané právnické osobě uložit trest zrušení právnické osoby a zároveň se vyjádří k důsledkům případného zrušení. Obdobné vyjádření musí předcházet rozhodnutí soudu o zrušení právnické osoby, která je komoditní burzou.

Absolutně nezrušitelné, tedy právnické osoby, kterým nelze uložit tento trest, jsou pak osoby, u nichž to jejich povaha vylučuje. V souladu s textem důvodové zprávy k zákonu o trestní odpovědnosti právnických osob jsou takovými osobami především územně samosprávné celky (obce, kraje), právnické osoby zřízené zákonem (např. Česká národní banka, Česká televize, Český rozhlas, Česká tisková kancelář, České dráhy, Všeobecná zdravotní pojišťovna atd.)

2. Propadnutí majetku

Do kategorie tvrdších trestů je možné zařadit rovněž propadnutí majetku. Soud může rozhodnout o propadnutí celého majetku právnické osoby, tak o propadnutí pouze části. Tento trest lze uložit pouze v případech, kdy je daný trest v trestním zá-

ze dvou složek, které mají vliv na jeho finální výši. Jedná se o denní sazbu, kterou soud určí výlučně s přihlédnutím k majetkovým poměrům právnické osoby a může se pohybovat v rozmezí 1 000 Kč až 2 000 000 Kč. K povaze a závažnosti trestného činu soud přihlíží při určení počtu ukládaných denních sazeb. Ust. § 68 trestního zákoníku určuje rozmezí denních sazeb od 20 do 730. Jednoduchou kalkulací tedy dojdeme k závěru, že peněžitý trest uložený právnické osobě se může pohybovat od 20 000 Kč (20 x 1 000 Kč) do 1 460 000 000 Kč (730 x 2 000 000 Kč), soudy mají tedy více než široké pole pro určení adekvátní výše peněžitého trestu.

4. Propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty

Propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty (dále jen „věci“) je třetím ze čtyř trestů, které lze uložit jak fyzické, tak právnické osobě. V případě tohoto trestu navíc zákon o trestní odpovědnosti právnických osob odkázal přímo na trestní zákoník a pro fyzické a právnické osoby tak platí naprosto totožná pravidla. Pro propadnutí věci či jiné majetkové hodnoty jsou stanoveny 4 základní případy. Trest je možné uložit v případech, kdy byla věc užita ke spáchání trestného činu, byla ke spáchání trest-

ného činu určena, byla získána trestným činem nebo jako odměna za něj, nebo byla získána za věc získanou trestným činem či jako odměna za něj. Stěžejní pro uložení tohoto trestu je skutečnost, že v okamžiku jeho uložení náleží věc pachateli trestného činu, pokud došlo k právoplatnému zcizení této věci, nelze uložit trest propadnutí.

5. Zákaz činnosti

Vzhledem k faktu, že právnické osobě nelze zakázat výkon určité funkce či povolání, je na místě uvažovat pouze o zákazu činnosti, ke které je třeba zvláštního povolení. Vždy je třeba přesně konkretizovat, které činnosti se zákaz týká, nelze tedy zakázat podnikání jako takové. Délka trestu je v případě právnických osob dvojnásobná oproti osobám fyzickým, a to od 2 do 20 let zákazu činnosti. Zákaz politické činnosti nelze uložit politické straně či politickému hnutí, neboť takový zákaz by odporoval politickým ústavním právům. Zákaz činnosti lze uložit pouze v tom případě, pokud byl trestný čin spáchán při výkonu takové činnosti.

6. Zákaz plnění veřejných zakázek, účasti v koncesním řízení nebo ve veřejné soutěži

Tento zákaz je trestem specifickým pro právnické osoby. Jedná se o trest z kategorie mírnějších, a lze jej uložit pouze v těch případech, kde soud dojde k závěru, že jiné (těžšího) trestu není třeba. Trest se ukládá na dobu od 1 roku do 20 let. Soud je oprávněn přímo uložit trest na veškeré veřejné zakázky, veřejné soutěže či koncesní řízení, nebo přesně specifikovat, na jaké typy řízení či na jaký rozsah zakázek se trest vztahuje (lze tedy například uložit pouze zákaz účastnit se nadlimitních veřejných zakázek).

7. Zákaz přijímání dotací a subvencí

Zákaz přijímání dotací a subvencí je svou povahou obdobný trestu zákazu plnění veřejných zakázek, účasti v koncesním řízení nebo ve veřejné soutěži a má naprosto totožná pravidla a výši trestu. I zde může soud rozhodnout, zda je zákaz generální, nebo se týká pouze určitých dotací a subvencí nebo určité výše.

8. Uveřejnění rozsudku

Zcela unikátní druh trestu je trest uveřejnění rozsudku. Diskutabilní je především jeho dopad na pachatele, neboť takovým trestem více utrpí veřejně známá právnická osoba s určitou pověstí, kterou je tímto možné postihnout. Tento trest má dopad jak na dobré jméno (pověst) právnické osoby, tak částečně na její hospodaření, neboť soudem uložený způsob uveřejnění (televize, noviny, obchodní věstník atd.) hradí z vlastních prostředků. Trest uveřejnění rozsudku se uloží za trestný čin, který může mít dopad na širokou veřejnost a je tedy více než vhodné, aby tato byla informována o pachateli a jeho protiprávním jednání.

Do našeho povědomí se tedy dostává pojem potrestaná firma. Nabízí se otázka - na jak dlouho bude mít firma záznam v trestním rejstříku? Nebude to motivovat podnikatele ke zrušení potrestané firmy a k založení nové, když podnikatel jako osoba, která prakticky způsobila potrestání firmy, má čistý trestní rejstřík, jako podmínka působení ve firmě nové?

Pokud jde o záznam v rejstříku jako takovém, je stěžejní ustanovení § 6 písm. b) zákona o rejstříku trestů, které říká, že „Údaje o osobách pravomocně odsouzených soudy se uchovávají 100 let od pravomocného odsouzení právnické osoby, které se týkají.“ Pro praktické fungování právnické osoby však bude podstatný především údaj o tom, po jakou dobu bude záznam figurovat na výpisu z trestního rejstříku, jelikož tato doba je podstatně kratší. Na výpisu z trestního rejstříku nejsou uvedena ta odsouzení a tresty, u kterých se na pachatele hledí, jako by nebyl odsouzen. Na pachatele se hledí, jako by nebyl odsouzen, po uplynutí lhůty pro zánik účinků odsouzení. Tato lhůta je pro rozdílné činy různá, resp. stupňuje se podle závažnosti uloženého trestu.

- 5 let - nejnižší „základní“ doba
- 10 let - jde-li o odsouzení k peněžitému trestu uloženému v nejméně 200 denních sazbách, nebo k trestu zákazu činnosti, zákazu plnění veřejných zakázek, účasti v koncesním řízení nebo ve veřejné soutěži, zákazu přijímání dotací a subvencí, pokud jejich délka činí alespoň 5 let.
- 20 let - dvacet let, jde-li o odsouzení k peněžitému trestu uloženému v nejmé-

ně 380 denních sazbách, nebo k trestu zákazu činnosti, zákazu plnění veřejných zakázek, účasti v koncesním řízení nebo ve veřejné soutěži, zákazu přijímání dotací a subvencí, pokud jejich délka činí alespoň 10 let.

- 30 let - třicet let, jde-li o odsouzení k peněžitému trestu uloženému v nejméně 560 denních sazbách, nebo k trestu zákazu činnosti, zákazu plnění veřejných zakázek, účasti v koncesním řízení nebo ve veřejné soutěži, zákazu přijímání dotací a subvencí, pokud jejich délka činí alespoň 15 let.

Samozřejmě nelze vyloučit rušení potrestaných firem a zakládání nových, ale k takovým postupům se budou uchýlovat především menší právnické osoby, neboť jejich rušení bude podstatně jednodušší.

Pane náměstků, děkujeme za rozhovor.

I když se podnikatelům další možnost sankcionování firem asi lhbít moc nebude, protože m.j. - u nás je povinnostmi zatížená podnikatelské prostředí i ve srovnání s Evropou enormní (podle posledního „součtu“ má česká firma asi 2000 povinností ke státu), pak i v tomto legislativním počínu lze nalézt na první laický pohled jistě pozitivum. Kéž by mnohé zvolené zastupitele na všech úrovních blahosklonně přijímající posty ve správních orgánech městských a státních firem, to vedlo k zamyšlení, zda jsou k výkonu funkcí ve statutárních orgánech firem způsobilí a „kryti“ úsměvnou politickou odpovědností.

Redakce.

Informace o realizaci projektu s finanční spoluúčastí EU a státního rozpočtu ČR

Číslo projektu: 2.2 ITP03/147
Název projektu: Zkapacitnění INTERMONT-IS
Celkové náklady: 3,940,291,- Kč

Společnost **Intermont, Opatrný s.r.o.**, IČ 499 00 854, se sídlem Vrskmaň 74, PSČ 431 15, realizuje investiční projekt z **Operačního programu Podnikání a inovace**, jehož hlavním cílem bylo dosažení kvalitativně vyššího potenciálu v oblasti rozšíření firemního informačního systému a pořízení dalších prvků ICT.

Jádrem projektu byly investice do pořízení nových služeb v oblasti informačních technologií, především software a hardware v oblastech:

- o Implementace ERP/CRM včetně konfigurace a přizpůsobení optimalizovaným procesům a organizační struktúře,
- o implementace IS řešení pro podporu podnikové administrativy a řízení jakosti v oblastech správy dokumentů, archivace dat, podpora procesů podle ČSN EN ISO 9001:2009.

Projekt je prostřednictvím **Operačního programu Podnikání a inovace** financovaný **Evropským fondem pro regionální rozvoj.**

EVROPSKÁ UNIE
EVROPSKÝ FOND PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ
INVESTICE DO VAŠÍ BUDOUCNOSTI

V nezávislosti na veřejných prostředcích je síla ROTARY aneb Filantropie je naše hobby

Ing. Stanislav Srnka

Společenství Rotary je založeno na dobrovolnictví, tedy na tom, že každý rotarián do klubových aktivit vkládá svoje dovednosti, čas a energii bez nároků na finanční odměnu. Další částí příjmů našeho hnutí jsou finanční příspěvky členů a naturální plnění, tedy poskytnutí věcných darů či služeb, často třeba i tím, že členové využívají svůj potenciál při zajišťování ubytování, dopravy či pronájmu sportovního nebo kulturního zařízení, těch příkladů by se našlo víc. V případě náročnějších projektů pak Rotary klub pro získání financí uspořádá nějakou společenskou, kulturní nebo sportovní akci s beneficí, jako koncert, golfový turnaj, ples apod. Finanční prostředky pak většinou plynou ze vstupného, tomboly nebo od sponzorů. Do hry také může vstoupit spolupráce mezi partnerskými kluby či příspěvek z Nadace Rotary, která má globální působnost. Rotary kluby tak pro realizaci svých projektů využívají jen své vlastní finanční zdroje, nejsou tedy závislé na zdrojích z veřejných prostředků, například z grantů nebo veřejných zakázek, ať už tuzemských nebo poskytovaných z fondů EU. Princip agregace těchto financí na konkrétní projekty probíhá tak, že například Rotary klub Most dá ze svých zdrojů 100 tis. Kč na konkrétní projekt, partnerský klub z Freibergu přidá stejnou část, tedy 100 tis. a centrála Rotary international prostřednictvím zmíněné Nadace poskytne dvojnásobek, tedy 200 tis. Celková agregovaná hodnota projektu je pak 400 tis. Takový projekt již má dostatečnou kadenci pro pomoc potřebným, což je primární poslání Rotary.

Občas se mě lidé ptají, zda když pracujeme s tak velkými penězi, nemůže dojít k jejich zneužití, jak

to často bývá u příjmů z veřejných zdrojů. Odpověď lze logicky nalézt ve struktuře našich příjmů. Veškeré příjmy jsou totiž naše vlastní finanční prostředky, které jsme získali vlastními silami, tedy je absurdní, aby je někdo z nás zneužíval. Ale připusťme, že i rotariáni jsou jen obyčejní smrtelníci. Každý z nás prošel před vstupem do klubu minimálně půlročním zkušebním obdobím, kdy byl pod drobnohledem těch, kteří jeho vstup do klubu nakonec schválili a musel se zavázat, že bude dodržovat etický kodex, vydaný centrálně Legislativní radou RI a který se vztahuje například i na oblast podnikání. A i kdyby selhaly morální principy, je tu ještě ta skutečnost, že funkční období činovníků na všech úrovních, od klubové až po ústřední, je jednoleté. Tato nezvykle častá obměna mimo jiné zaručuje i to, že se těžko někde něco utají nebo zneužije. Proto máme jistotu, že když pošleme nějakou formu pomoci do zahraničí prostřednictvím místního rotary klubu, například postiženým přírodní katastrofou, zdravotnickou pomoc nebo příspěvek na vzdělání, že se tato pomoc dostane přesně k těm, pro které je určena. To platí pochopitelně i opačně, v případě, že jsme v pozici příjemců pomoci. V historii Rotary nepamatují případ zneužití finančních pro-

středků. Pokud jde o konkrétní projekt, rád bych jako příklad uvedl ty, které rotariáni realizovali jen v souvislosti s povodněmi v roce 2002 - 2003. Všichni víme, jak velké území bylo postiženo, kolika našich spoluobčanů se tato katastrofa dotkla. Tehdy lidé žijící v postižených oblastech pocítili, co znamená pomoc Rotary, když kluby působící v postižených oblastech uskutečnily řadu projektů na pomoc postiženým. Jen naším Rotary klubem Most byly poskytnuty finanční prostředky na projekty související s eliminací následků ničivé povodně v roce 2002 ve výši přes milion korun.

Na závěr bych se rád pochlubil naším RC Most, který je druhým největším klubem v československém distriktu, a který za dobu svého 15ti letého působení realizoval projekty v našem regionu za více jak 7 milionů korun. Tyto projekty pomohly potřebným a nebyly čerpány z veřejných zdrojů. Naše know how získávání vlastních finančních prostředků na projekty nejlépe vystihuje úvodní prolog „v nezávislosti na veřejných prostředcích je síla Rotary“.

Ing. Stanislav Srnka
asistent guvernéra 2011-2012
a prezident RC Most 2012-2013

Informace o realizaci projektu s finanční spoluúčastí EU a státního rozpočtu ČR

Číslo projektu: 5.3NM02/58
Název projektu: Rekonstrukce výrobních prostor
Celkové náklady: 10,824.376,- Kč

Společnost Interyss s.r.o., IČ 482 93 881, se sídlem Litvínov - Záluží, areál s.p. DHL, PSČ 435 14, realizuje investiční projekt z **Operačního programu Podnikání a inovace**, jehož hlavním cílem je rekonstrukce a přístavba truhlárny.

- o V rámci projektu bude provedeno zateplení a oprava konstrukčních prvků, které představují hlavní zdroje úniku tepla a ztráty energie. Zateplením bude umožněn celoroční provoz ve všech prostorech při současném splnění tepelné pohody a hygienických norem.
- o Bude provedena celková rekonstrukce vnější fasády, výměna oken, dveří a začlenění stavby do okolního prostředí.
- o Realizací projektu dojde k odstranění staré ekologické zátěže vyplývající z dřívějšího využití objektu jako vybavenosti pro důlní činnost.

Projekt je prostřednictvím **Operačního programu Podnikání a inovace** financovaný **Evropským fondem pro regionální rozvoj**.

EVROPSKÁ UNIE
EVROPSKÝ FOND PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ
INVESTICE DO VAŠÍ BUDOUCNOSTI

Spontánní pohled odjinud – tentokrát bez našeho komentáře

Ing. Jan Řičan

Dojmy (někdejší) a dojmy (dnešní) z Mostecka.

Ve skupině zájemců z RC Rotary Klatovy a Cechu stavitelů Klatovska jsme uskutečnili zájmovou exkurzi do Mostu.

Většina z nás vydala se na cestu připravena různě dávnými dojmy z někdejších pobytů v Mostě a na Mostecku, z nichž vycházel zhruba tento obraz:

Most = černá díra, domy zbourané či na spadnutí, lidi jak by smet, na vybranou prach nebo bláto, smog či saze, terény kol dokola neuvěřitelně a chaoticky rozryté a zpustošené těžbou uhlí a překotným energetickým budováním dokonale bezohledným k lidem, zeleni, vodě, půdě, krajině i vzácné historii ... „měsíční krajina“ – navíc špinavá.

Souhrn z dojmů čerstvě nabytých teď, ve dnech 24 a 25. května 2012:

Most = město plné čistoty, růstu, obchodu, občanské činnosti, lidí v pohybu a příjemném oblečení, veškerý parter je buď dobře dlážděn anebo porostlý, osázený, zatravněný, sekaný, rosený. Dýchání chutná. Odpadky, (ani po kuřácích!) skoro žádné. Stále je znát, že jako město byl Most zamordován zbouráním takřka všeho historicky architektonicky cenného, urbanisticky nazíráno je to jen jakoby nesoustavně a beze slohu rozpracovaná a bezradně rozsazená množina budov nerovnoměrné úrovně co do slohu i technické kvality, město, které teprve bude mít nové centrum a jasný komunikační organismus (neobeznámený návštěvník bloudí!). Mnohé zdejší objekty by však dobře obstály i ve městě pro 100 až 150 tisíc obyvatel. Vysoké městské zeleně, byť větší

nou velmi mladé, je dost, až tolik, že město působí akustikou pohodlí a mohutnosti.

Ale co Most město, kvůli němu jsme sem tentokrát nejeli.

Krajina Mostecka, rekultivace, na ty jsme se přijeli podívat, a taky samozřejmě na ten přestěhovaný kostel.

Co se týče kostela – viděli jsme, co jsme věděli, že uvidíme. Docela silný byl dojem ze snímku o přemístování po dráze těch pověstných 841,1 m a v něm z toho záběru vnitřní architektury v čisté kráse samotné gotiky a ovšem z vědomí, že tehdy kultivovaní lidé města Mostu přec jenom alespoň kousek, a to vzácný kousek, ze svého staroslavného královského města uhájili proti bourání lačné zvlí.

Mostecká krajina nyní! Zcela nový dojem = ohromení!

Naším vlastním dojmům ovšem i o této věci předcházely jakési pověsti, asi ve smyslu: „Když se jedete podívat na stěhované kostel, všimněte si taky těch rekultivačních mosteckou metodou podle koceptu Ing. Stanislava Štýse, DrSc., toho lesáka, zblázněného do zalesňování ...“

Skutečnost je nad všechny pověsti. Kdo nevěří, ať tam běží! Těžba uhlí povrchovými doly probíhá podle generelu rekultivace co do času, prostoru i způsobu třídění odvalu a jeho ukládání podle rekultivačních záměrů. Tam, kde už je po těžbě uskutečněna rekultivace, jsou nové komunikace, lesy, vinice, sportoviště, jezera, výrobní zony, recyklační hospodářství, příprava terénu pro nové stavební pozemky, in-line dráhy, cyklistické stezky, letiště, golfové hřiště, autodrom, dostihová závodiště atd. Z někdejší černé díry tu je ve slibném rozvoji rozsáhlé území s vynikajícími možnostmi pro život a živobytí i podnikání v mnoha oborech, mimo jiné ve velkoryse rozvinuté rekreaci.

Mostecké rekultivace jsou obrovským kulturním civilizačním dílem. Též ve smyslu díla uměleckého, k němuž jako nástroje tohoto umění byly využity geologické, hydrologické, biologické i sociologické vědy, výrobní síly SHR, inženýrství lesní, zemědělské, stavební a dalších oborů a rozsáhlá mnohonásobně provázaná spolupráce legislativy, obcí a dalších segmentů občanské

společnosti. Dílo zprvu jediného člověka, studenta s velkým snem v hlavě, zaměstnává dnes na sta lidí, již ve třetí generaci upřímně zaujatých tvorbou své krajiny. A motivace? Civilní zájmy všeho druhu, výrobní, obchodní, kariérní, vědecké, sportovní ... všechny však spojuje láska k přírodě a svému rodišti či místu svého trvalého žití a celoživotní touha po spolupráci všech, kteří se nebojí a nekradou.

Jsmo stavaři, stavitelé a projektanti a tak i proto chováme úctu k dílu tak odbornému, poctivému, odvážnému a vytrvalému. Jsmo přesvědčeni, že vedle očividných výsledků ve tvorbě nové krajiny je cenným kulturním statkem i dokumentace veškeré přípravy a průběhu realizace díla. Jsmo zvyklí respektovat zákonné ustanovení, že povinností stavebníka je pořizovat a uchovávat dokumentaci původního a výsledného stavu.

U tak velikého díla, nové krajiny Mostecka, jež probíhá desítky let a jehož význam, důsledky a výsledky rovněž budou působit a budou i rozpoznatelné až po desetiletích, bude mít uchování dokumentace provořadý význam s důležitostí těžko pochopitelnou jen velmi zaostalým investorům, kteří se dokumentace hodnotného díla pohodlně a velice rádi zbavují jako „zbytečných papírů“.

Občanská společnost vzdělaných lidí, kteří správně chápou hodnotu duševní a tvůrčí práce i perspektivy možností jejího využití v budoucnu, se jistě postará o náležité uchování všech etap a částí dokumentace, zejména nenahraditelných fotografií lokalit ve stavu před a po rekultivaci. V rozsáhlé oblasti SHR, od Ústí n. L. po Kadaň, jistě se najde prvotřídní muzeum s badatelnou. I pro pražské Národní muzeum takovéto zásadní dílo, již dnes mezinárodně uznávané, by bylo cenným exponátem, navíc odborným zájmem otevřeným, protože rekultivace, t.j. kultivace krajiny Mostecka, se nezastaví, k čemuž my, návštěvníci z Klatovska, přejeme úplný zdar.

Z pověření, uznání a názorů celé exkurzní skupiny, kterou tvořili pánové: cechmistr a architekt Josef Černý, stavitel Petr Kobylka, Antonín Muchna, Miroslav Pácl, Pavel Starý a šéf cestovní agentury Vladimír Váca

Ing. Jan Řičan

Veřejné zakázky a Rozhodčí soud

RNDr. Zdeněk Somr

Nelze pochybovat o tom, že tvůrci zákona byli vedeni snahou zakotvit v českém právním řádu úpravu veřejných zakázek tak, aby bylo dosaženo jednoduchosti a přímocnosti při jejich zadávání, a tak, aby nebyly násilně přizpůsobovány již dříve vybraným smluvním partnerům, aby byla dodržována průhlednost a nediskriminační postup zadavatelů. Nicméně samotný zákon o veřejných zakázkách nemůže řešit všechny problémy související se systémem zadávání zakázek, podíl poradenských či quasi poradenských firem, veřejně dostupné podklady a v neposlední řadě zkvalitnění dohledu ÚHOS. Ruku

v ruce potom jde reálná možnost trestního stíhání za korupci při zadávání veřejných zakázek, kde k prokázání trestných činů dojde v minimálním počtu případů.

Výchozím bodem je tedy smlouva na veřejnou zakázku vznikající jako výsledek zadávacího řízení při vyhodnocení předložených nabídek dodavatelů, které odpovídají zadávacím podmínkám. Pak vzhledem k tomu, že by měla být dodržena určitá vyváženost smluvního vztahu, je zakotvená rozhodčí doložka ve smluvních podmínkách vhodnou variantou pro rychlý a efektivní postup v případě jejich porušení či nedodržení.

Rozhodčí soud při HK ČR a AK ČR je stálým rozhodčím soudem zřízeným podle zákona, který je oprávněn řešit majetkové spory na základě uzavřené rozhodčí smlouvy, která se může týkat již vzniklého sporu (smlouva o rozhodci) nebo všech sporů, které by v budoucnu vznikly z určitého právního vztahu nebo z vymezeného okruhu právních vztahů (rozhodčí doložka). Samozřejmě spor musí splňovat podmínky arbitrability a rozhodčí doložka musí být uzavřena platně, tj. v souladu se zákonem.

Rozhodčí soud při HK ČR a AK ČR řešil od roku 2000 několik desítek sporů, jejichž účastníky byla ministerstva, obce, města a státní či městské podniky. Do této statistiky nejsou ani započteny

ostatní spory se subjekty, jako jsou např. městské lesy, správy dopravních cest, nemocnice a zdravotní ústavy. Rozhodčí řízení se ve většině těchto sporů týkalo smluv o dílo v souvislosti s čerpáním investičních dotací, výstavby komunikací, počítačových systémů, smluv o půjčkách, smluv nájemních a v neposlední řadě i smluv o kupních. Všechny tyto spory byly vyřešeny v rozumném časovém období, rozhodčí nálezy byly vydány a strany splnily povinnosti, které jim byly těmito nálezy uloženy. Ve všech těchto sporech rozhodoval kvalifikovaný rozhodčí senát, což je velkou a neoddiskutovatelnou výhodou rozhodčího řízení. Na našem seznamu je zapsáno přes 200 rozhodců, kteří jsou odborníky v dané oblasti práva se zaměřením na různá specifika, ať už se jedná o smlouvy o dílo v oblasti stavebních činností, počítačových systémů či energetických zakázek. Jako velmi aktuální v souvislosti s tématem tohoto článku lze zmínit i spor z poslední doby týkající se posouzení platnosti či neplatnosti smluv o zadávání veřejných zakázek v případě změny smluvních podmínek.

Rozhodčí doložka ve prospěch Rozhodčího soudu při HK ČR a AK ČR ve smlouvě není v žádném případě jednostranným diktátem, ale naopak dává stranám možnost, aby v případě sporu si zvolily kvalifikovaného rozhodce s odbornou znalostí dané problematiky. Jediné nebezpečí, na které by bylo vhodné upozornit, tkví v textu rozhodčí doložky, kterému by měla být věnována náležitá odborná péče. Protože nejsou-li strany schopny řešit nesrovnalosti jinak než sporným řízením, můžeme doporučit rozhodčí řízení před institucionálním soudem, tj. Rozhodčím soudem při HK ČR a AK ČR, který úspěšně působí v českém i mezinárodním arbitrážním prostředí již několik desítek let.

RNDr. Zdeněk Somr, Viceprezident HK ČR a předseda Rozhodčího soudu při HK a AK ČR.
JUDr. Marie Moravcová, tajemnice RS.

Teplárna Trmice

akciová společnost

www.tetr.cz

Edisonova 453
400 04 Trmice
telefonické spojení:
+420 475 256 111

e-mail:
info@tetr.cz
tetr@tetr.cz

VÁŠ SPOLEHLIVÝ DODAVATEL TEPLA

Energetika Most 2012

Výsledkem jednání a závěrečným doporučením ministři průmyslu a obchodu je toto:

Z podnětu a organizačního zajištění jednatele OS energetika při OHK Most Mgr. Oldřicha Vojíře, Ph.D a pod záštitou ministra průmyslu a obchodu ČR MUDr. Martina Kuby se dne 14. 6. 2012 konal v hotelu Širák Mostě odborný diskusní seminář „Energetika Most 2012“, kterému v předvečer předcházelo neformální diskusní setkání účastníků. Byl to již druhý ročník a opět byla účast velmi reprezentativní. Pozvání přijali a se svými příspěvky vystoupili zástupci energetických a strojírenských firem, představitelé státní

správy z MŽP a MPO a řada energetických a ekonomických expertů. Na semináři byly ve vzájemných souvislostech diskutovány následující tři tématické okruhy:

1. Problematika Státní energetické koncepce
2. Rekonstrukce a výstavba nových energetických zdrojů
3. Uhlí jako strategická surovina

Redakce

Těžba tuzemského uhlí a jeho dodávky do českých energetických zdrojů jsou věcně a prakticky ve veřejném zájmu a jako takové by se měly i legislativně upravit. Uhlí je jediná domácí dostupná energetická surovina. Proto je jí nutno vnímat i jako bezpečnostní prvek pro českou energetiku, hospodářství a občany. V kontextu toho je žádoucí, aby vláda a parlament ČR rozhodli co nejdříve o dalším využití všech dostupných, i zatím tzv. územně ekologickými limity blokových, zásob hnědého uhlí, včetně podmínek za jakých se bude těžit. Toto rozhodnutí by se mělo promítnout do již připravované státní energetické koncepce. Na těžbu uhlí nelze nahlížet jen jako na exploataci území, přesun obytné aglomerace a zisky těžařů, ale je nutné vnímat celospolečenský pozitivní význam, včetně bezpečnostně strategické oblasti.

Za účastníky:
Mgr. Oldřich Vojíř, Ph.D
Pořadatel semináře

Přednesené přednášky jsou v prezentační formě k dispozici na webových stránkách OHK Most.

INFORMAČNÍ KOUTEK EUROPE DIRECT MOST

Evropská komise zahajuje pilotní projekt „Tvoje první práce přes EURES“.

V současnosti hledá práci více než 5,5 milionů mladých Evropanů. Evropská komise proto zahájila realizaci pilotního projektu „Tvoje první práce přes EURES“ jehož cílem je pomoc mladým lidem najít zaměstnání v jiném členském státě Evropské unie, než v tom, ve kterém žijí. V počáteční fázi projekt řeší zlepšení přeshraniční mobility 5000 lidí. Projekt poslouží také jako zkušební prostředí pro přeměnu EURESu (Evropské služby zaměstnanosti) v celoevropskou informační službu pracovní mobility.

Jak bylo oznámeno v rámci balíčku opatření Komise v oblasti zaměstnanosti na jaře 2012, Komise má v úmyslu zdokonalit EURES tak, aby zajišťoval větší přehlednost na evropském trhu práce a aby nezaměstnaným osobám pomohl najít práci. Umožní také snadnější přístup k aktuálně volným pracovním pozicím dostupných v EU v reálném čase a zároveň poskytne zaměstnavatelům přístup ke skupině uchazečů s odpovídajícími dovednostmi a kvalifikací.

V rámci iniciativy „Tvoje první práce přes EURES“ budou čtyři vybrané služby zaměstnanosti z Německa, Španělska, Dánska a Itálie pomáhat mladým lidem hledat práci v jiných členských státech. V programu budou státním příslušníkům zemí EU ve věku 18–30 let poskytnuty při jejich náboru informace a pomoc a také možnost finanční podpory jejich žádosti o zaměstnání či rekvalifikace. Malé a střední podniky, tj. společnosti s méně než 250 zaměstnanci, mohou požádat o finanční podporu za účelem úhrady části nákladů na zaškolení nově přijatých pracovníků a nákladů na pomoc související s jejich usazením se v nové zemi.

Další informace:

- Tvoje první práce přes EURES: <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=993&langId=cs>.
- Portál „Příležitosti pro mladé“: <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=1006&langId=cs>.

Zdroj: Evropská komise, 2012.

Podnikatelé mohou získat aktuální informace z Evropské unie u informačního centra EUROPE DIRECT MOST, které je součástí evropské sítě Europe Direct zřízené Evropskou komisí. Sídli na studijním středisku Vysoké školy finanční a správní, o.p.s., ulice Pionýrů 2806 v Mostě. Tel.: 476 700 299, ed-most@vsfs.cz, www.europe-direct.cz.

Protiklady

*pohledem
Lucie Bartoš*

PŘES STROMY NEVIDÍME LES ANEB O DIALEKTICE ODPOVĚDNOSTI

Jestli je toho v české politické kotlině v současné době požehnaně, pak jsou to korupční kauzy. Vyjmenovávat je by bylo ovšem házením hrachu na zeď, protože než tento článek vyjde, už nám jich pár do foroty přibude. Nebýt veřejných zakázek, nejlépe za evropské peníze, je zřejmé, že blaho národa by nebylo vidět, naši politici a podnikatelé by nejezdili v dostatečně reprezentativních automobilech a lidé by neměli co šťavnatého číst v novinách!

Všimli jste si, jak se všechny zpravodajské deníky tak trochu přibližují bulvárním magazínům? Inu, jsou odrazem společnosti a politicko-podnikatelský establishment praktikuje extra bulvární aktivity. Pozitivní je na tom jediné – že pojem „veřejné zakázky“ za chvíli bude zřejmý i „obyčejným lidem“. Negativní je na tom to, že slušný podnikatel aby se bál o nějakou veřejnou zakázku ucházet, aby nebyl lynčován a podezříván z úplatků, protože to slovo začíná mít čím dál více pejorativní charakter.

Při posledních volbách do komunálních zastupitelstev jsem si dovolila kritizovat nicneříkající billboardy některých politických subjektů, které používají zprofanovaná hesla jako „chceme transparentnost“, „průhledné zadávání veřejných zakázek“ a podobně. Nejen, že v tom nespátřuji žádnou novotu, ale za druhé si nemyslím, že sliby o průhlednosti veřejných zakázek (průhledná bývá často LEŽ, jak známo) jsou něčím, co voliče přesvědčí o vhození lístku do volební urny. Stejně jako málo vytížená protikorupční linka a soutěže o „nejprůhledněji zadávané veřejné zakázky“ obcí jde o nicotná pozlátka, která v praxi nemají se stavem korupce ve veřejných zakázkách žádnou souvislost, žádnou přímou úměru. Sliby chyby – to v tomto případě platí dvojnásob. Vyhlášovat podobné soutěže v České republice je jako byste po vzoru „potrefená husa se vždycky ozve“ prstíkem poukazovali na jeden z největších nešvarů politické a zároveň podnikatelské sféry.

Ano, politika a podnikání - je to těsný propletenec a objasňovat zde význam pojmu „kmoťr“ a jemu podobných by bylo jako vysvětlovat vám abecedu z prvních stránek slabikáře pro prvňáky. Ony úzké vazby a „partnerství“, symbióza a souvislost mezi řadou politiků a podnikatelů má v sobě ovšem rovněž jeden protiklad. Politikům v podstatě není za jejich „transparentní slibotechnu“ jak nabacat. Možná se v tomto směru blýská na lepší časy, nevím, ale i na těchto stránkách jsme již zmiňovali nesoulad mezi tím, že naše legislativa pamatuje na **PODNIKATELSKOU ODPOVĚDNOST**, nikoli však na **POLITICKOU ODPOVĚDNOST**. Strašákem pro podnikatele i nepodnikajícího občana je přinejmenším například trestní právo. Politik se svou amorální imunitou je vysmátý.

Zdravý rozum sice říká, že ochranu imunity nepotřebuje zákonodárce, který má čisté svědomí. I když něco pravdy je i na protinázoru, že imunita má odpálit choutky protivníků, kteří by po skončení mandátu politického rivala chtěli vyřizovat politické účty nebo zcela účelově podávat trestní oznámení. Poslanecká imunita jako

původně ochrana práv na svobodu slova je dnes naopak zneužívána jako ochranný štít pro nešvary politiků. Ano, demokracie je benevolentní forma vlády založená na moci lidu, ale má i své háčky. Jak se vyjádřil jeden občan v internetové diskusi k otázce odpovědnosti a imunity politiků: „T. G. Masaryk musí vysloveně rotovat v hrobě!“

Ve všem tom prohnilem marasmu je docela úsměvné, že ke všem zlořádům v duších některých z nás (vás) mají Češi ve věcech korupce u veřejných zakázek jednu dobrou vlastnost. Někdy k sobě umí být překvapivě upřímní: Podle průzkumu americké organizace Pew Research Centre považují Češi sami sebe za nejkorumpovanější národ Evropy. Auvajs! Ale klobouk dolů nad uvědoměním si vlastních neřestí... Jen se podle toho střízlivého úsudku bojím, zda do průzkumu tazatelé zapojili vůbec nějaké naše podnikavé politiky!

Vnímám, že mediální obraz korupčního podhoubí naší politiky zdánlivě začíná v posledních měsících nabírat obrysy rádobyspravedlnosti. Nemyslím si však, že pár obětních beránek, kteří si namastili kapsy třeba právě díky veřejným zakázkám, přinese závan ferovějšího vzduchu do sněmovny. Jen mnozí chtějí, aby „přes stromy nebyl vidět les“!

Lucie BARTOŠ

P. S. Přestože nehoduju vulgárním jazyku (řekněme „lidovému slangu“), na internetu a především na sociálních sítích rychlostí blesku putuje nový song Barbory Polákové a Davida Kollera s názvem „Samí“. Přes sprosté výrazivo pro zadní, které nabudí vaše sluchové ústrojí, mě v textu, jenž poukazuje na politicko-podnikatelské kauzy poslední doby, potěšilo jedno – shodná myšlenka o nahotě krále. Při pohledu do sněmovny se mi rovněž před časem vybavila 175 let stará Andersenova pohádka o císařovo nových šatech, které jen hlupák nevidí: politici z nás někdy dělají pitomé slepé ovce a je potřeba, abychom nejen v rámci politické satiry, ale i občanského odboje všichni zařvali: „Vždyť ten král je nahý!“

www.facebook.com/luciebartos

ANTIMOUĐRO: „Chci buď méně korupce, nebo větši šanci podílet se na ní.“ (Ashleigh Brilliant, britský spisovatel a autor komiksů)

MUDROHRÁTKY II

Všimli jste si, že některá okřídlená rčení a stokrát skloňovaná přísloví mají leckdy také svůj protiklad? Nezbyvá než - volba jednoho pólu. Ze sbírky protichůdných mouder vám předkládám další dvojici, která k mému tvrzení sedí jak poklice na hmeč:

Kdo chce s vlky býti, musí s nimi výtí

Bojovat sám s větrnými mlýny

Málokdo má odvalu se vzepřít, nastavit zrcadlo mocipánům a bojovat s nimi sám jako kůl v plotě ve stylu téměř donkichotského snažení: Čas ukáže, zda boj s vlky (větrnými mlýny) je skutečně soubojem nerovných sil, tedy předem prohraným, nebo zda lidé typu Aleny Demerové nebo Lea Steinera, kteří soliterně opouštějí vlčí smečku, do skupiny donkichotů nepatří.

Ilustrace: Jana Jungmannová (Katedra výtvarné kultury PF UJEP)

„Na zákony nepouštět!“

Neveselý fejeton na téma veřejné zakázky

Ing. František Kružík

Zapřemítáme-li nad pojmem „veřejné zakázky“, jistě každému vytane na mysl řada dalších slovních spojení a slůvek těsně souvisejících - veřejný zájem, komunita, etika, zákony, civilizace, společnost, stát, byrokracie, politika a další podobné, dle naturelu a aktuálního rozpoložení. Nepochybně se však mnohým zároveň asociují, někde v koutku myslí, i pojmy jako: nepotismus, klientelismus, úplatky, korupce, chamtivost, arogance politických stran, tunelování, lobování, podvádění, kriminalita, diletantství...

Slyšíme nebo čteme je často, leckdy v nečekaných kombinacích, nejen z médií, ale i od dobrých přátel, od svých dětí či rodičů, od spolupracovníků.

Co tyto dvě zdánlivě nesourodé množiny výrazů spojuje?

Tím spojením jsou nevinná slůvka: dotace, subvence, (nad)státní podpora a regulace, pokřivené zákonodárství, kvóty, windfall effect a militantní altruismus, vyjadřující realitu skrytého civilizovaného násilí, nespravedlnosti, organizovaného zločinu, nad nímž by i molučtí piráti bledli závidí, to vše chráněné státem, zaštiťujícím se chaotickou legislativou, kterou stát sám spoluvytváří. Občané si zřizují stát proto, aby pro ně vykonával služby, které přesahují možnosti jednotlivců nebo komunit, za to mu poskytují část svého ekonomického produktu ve formě daní. Stát, který se zpronevěří (činy svých představitelů) tomuto

úkolů (veřejnému zájmu), daňový výnos iracionálně přerozděluje tak, aby naplnil kapsy svých klientů a úplatky si udržel potřebný dav voličstva k udržení zdání demokratické legitimacy, ztratil svoji funkci, svůj smysl a také loajalitu občanů platících daně, schopných si tento stav uvědomit. Je to nové naplnění starého římského panem et circenses.

Stále častěji prosakují informace o podivném vyústění tendrů, veřejných zakázek a grantových soutěží v řádech stovek miliónů korun, které se navenek pyšní perfektním formálním průběhem, jež však po několika letech končí vyšetřováním, zatýkáním a žalobami. Forenzní audity deklarují, že vše probíhalo korektně, a přesto protagonisté takovýchto akcí odklání desítky miliónů korun, jejichž původ neumějí vysvětlit, pomineme-li pohádkové příběhy typu „Oslíčku, otřes se!“, které se v těchto souvislostech stále znovu vynořují. Draze placený státní aparát a nezávislé soudnictví však pracuje spolehlivě a efektivně, takže po předložení nových zcela neprůstředných důkazů, vystoupení starého strýčka, tatínka nebo babičky, kteří po léta korunku ke korunce spořili a obviněnému nezištně zapůjčili, je náhle vše kříšťalově průzračné a věru je těžké někoho takového odsoudit. Slepá spravedlnost pak s podivným pocitem v ledví, coby Šípková Růženka, marně vzpomíná: „Byl tam k probuzení jen políbek, nebo...?“

Nedávné aféry v krajích (Ústecký, Vysočina, Středočeský), hrozba zastavení dotací z EU přiměly mediální derviše ke zvýšené rotaci a nové vlny flagelantského vykřikování o tom, jak se v Česku krade. No, ano krade se, nil nisi novum sub Sole. Nic lepšího, než zastavení EU dotací, by nás nemohlo potkat. Pravda, musely by se zaplatit nemalé částky, protože stát garantuje finanční krytí vybraných a schválených projektů, ale přestaly by se schvalovat nesmyslné a předražené projekty, které by se bez EU dotací nikdo ani nepokusil navrhnout.

Tyto aféry při pohledu za hranice republiky působí až komicky, zejména svým diletantstvím a ve srovnání s tím, co se děje plošně v zemích sedmadvacítky a ve „starých“ zemích EU, pak jenom vypadá jen jako sousedské vybílení králikárny nebo kurníku.

Kde jsou ti, kteří před rokem 2004 horovali pro vstup a s jiskrou v oku nadšeně hleděli na šoty se šťastnými portugalskými rybáři, řeckými ho-

teliéry, či španělskými pěstiteli rajčat? Kde jsou ti, kteří tvrdili, že v EU mají tu pravou, historicky osvědčenou „democracii“ a že konečně udělají i u nás pořádek a přitřž korupci i zlodějině? Ve zmatku okolo lokálních afér zaniká výstavba daleko sofistikovanějšího tunelu, který má skutečně celoevropské rozměry.

ESM (Evropský stabilizační mechanismus, zkráceně euroval)

I podle nejstřízlivějších odhadů (absolutní reálná čísla nezná asi nikdo) se odhaduje celkové zadlužení Zemí EU na 4,5 – 6 biliónů EURO (112,5 – 150 biliónů Kč). Koneckonců samotná EU komise nemá schválenou ani jednu účetní uzávěrku od počátku působnosti Evropského soudního dvora (The European Court of Auditors), který nabyl působnosti v roce 1993. Rozpočet EU komise na rok 2010 činil 141,4 mld. Euro (cca 3 535 mld. Kč), na rok 2012 již 147,2 mld. EURO (cca 3680 mld. Kč). Jsou to peníze z 84 % vybrané od členů EU (HN-D+DPH) a z 13 % z cel a dávek z cukru. Z těchto peněz se financují tzv. politiky EU (v podstatě systém přerozdělování a dotací), včetně kohezních a strukturálních fondů.

V každém případě je to opravdu pořádný koláč, z něhož lze odkrajoval pořádná sousta. A také se odkrajuje, ale zjevně je koláč příliš malý pro obrovské množství zobalů, kteří se k němu slétají, nelze se divit, že zde kvete sociální inženýrství, zelený alarmismus a cílený lobbyismus v krysta-

lické formě (příklad klasické žárovky, biopaliva, fotovoltaika, větrníky).

Petr Robejšek k tomu napsal (cit): „Evropské integrované tak zase jednou dohání minulost. Zhruba od šedesátých let minulého století je vývojová rozpolcenost kontinentu vnímána jako překážka integrace. V rámci „kohezních“ a „strukturálních“ programů byly pod bruselskou reží vydány obrovské sumy, chyběl však promyšlený scénář modernizace a důsledná kontrola zacházení s penězi. Místo ekonomického dohánění tak převládalo skryté subvencování zaostávajícího jihu. Další stupeň zmateného improvizování se jmenuje eurobondy nebo bankovní licence pro ESM.“ Obrovské zadlužení, neschopnost vymanit se z krize, posilované nesmyslným přijímáním zákonů EU a jejich bezduchá implementace do národního zákonodárství, stále víc a více podvazuje aktivity domácích zaměstnavatelů a producentů a odrazuje potenciální investory ze zahraničí. Evropa stagnuje, peníze se stávají stále více virtuálními čísly, krytými pouze novými emisemi bankovek.

Znovu vítězí diletantská představa, že když se něco nepodařilo pumpováním peněz do systému, který je není schopen absorbovat, podaří se to napumpováním ještě více peněz.

Na tom je založena ESM nová smlouva uvádějící v život slavný výrok Manuela Barosso ze 7. 5. 2010, kdy se ještě v EU komisi a parlamentu věřilo, že regresní vývoj lze zachránit penězi. Prohlásil: „Budeme bránit euro za jakoukoliv cenu. Máme několik nástrojů a nebudeme je váhat použít.“ Je výrazem naprostého zoufalství a přízným bezmocnosti.

Smlouva sama stanovuje výchozí záchraný kapitál na 700 miliard EURO (tj. při současném kurzu asi 17 500 miliard Kč = 17,5 biliónu korun!). Odpůrci ji nazývají posměšně A Treaty of Debt – Smlouva dluhů. Oprávněně. Zkušeným kráječům koláče EU peněz musí články smlouvy znít jako příslib many nebeské, protože se předpokládá, že signatáři smlouvy budou povinni tento základní kapitál navyšovat podle potřeby, na základě rozhodnutí Rady guvernérů ESM, podléhajících více méně formálnímu schválení národních parlamentů. Proč formálním, snad není třeba vysvětlovat. Naši politikové budou zanedlouho schvalovat tuto smlouvu a podle jejich dosavadních vyjádře-

ní, je důvod se obávat toho, že stejně jako u několika důležitých smluv v nedávné minulosti, opět, zpaceni a neradi, smlouvu schválí, koneckonců i mezi nimi máme pěknou řádku zobalů.

Traduje se, že Vasil Bilak měl ve svém výučním listu krejčovského tovaryše napsanu poznámku: „Na saka nepouštět!“. Obávám se, že většina našich dnešních politiků, poslanců a senátorů, by si do svého „výučního listu politika“ oprávněně zasloužila poznámku: „Na zákony nepouštět!“.

František Kružík
vysokoškolský pedagog

inzerce

Ocenění
patří i Vám

Pojišťovací makleř
roku 2011

www.iptrust.cz

ISO? Ale jak dál?

Ing. Jiří Mann, MBA

Jak se již stalo dlouhodobou tradicí, setkáváte se na tomto místě s články týkajícími se problematiky systémů řízení podniků a mezinárodně platných standardů, především normou ISO. Dnes poprvé si dovolíme úvahu nad tématem jejich potřebnosti, uplatnitelnosti či motivací podnikatelských subjektů, které k jejich zavádění a udržování vedou.

Nejprve si však představme motivační systém, který firmy k jejich zavádění vede. Před mnoha lety, když systémová standardizace do tehdejšího Československa dorazila, byly její nositeli především silné zahraniční subjekty, které na náš trh vstupovaly. Současně s tím se však objevovala i řada domácích, osvědčených podnikatelů, kteří systém zavedli z přesvědčení. Jak však plynul čas, dostávaly se do popředí zcela jiné důvody, kterými byl

například diktát silných hráčů na trhu, kteří tímto způsobem tlačili na své dodavatele, později přidal se stát, který požadavek „na ISO“ zakomponoval do legislativních předpisů vztahujících se k veřejným zakázkám, přidaly se některé radnice, které vycítily možnost eliminovat prostřednictvím certifikátů nepohodlné uchazeče o zakázky financované z veřejných zdrojů a v neposlední řadě se přidali řídicí orgány a vyhlašovatelé dotačních titulů financovaných ze strukturálních fondů, kteří držitele certifikátů bodově zvýhodňují při hodnocení předložených dotačních žádostí.

Je zřejmé, že se přesvědčení o prospěšnosti a dobrovolnost při zavádění postupem času vytratily. Je zcela jisté, že takový stav je problematický, ale dá se namítnout, že takový je prostě trh. Budiž. Žádný problém však nebývá osamocený, a tak i zde

inzerce

FIRECLAY, spol. s r.o. se vzdělává

www.fireclay.eu

Stavební společnost FIRECLAY, spol. s r.o., která provádí stavební a zemní práce v oboru pozemní a průmyslové stavby a žárovzdorné vyzdívky, výrobu a montáž plastových výplní a stavební údržbu v oboru energetiky, teplárenství, chemie, kovozpracujícího průmyslu, výroby stavebních hmot a bytového fondu, klade důraz na rozvoj lidských zdrojů.

Lidské zdroje společnost považuje za jednu ze svých priorit, proto podala žádost o finanční podporu z **OPERAČNÍHO PROGRAMU LIDSKÉ ZDROJE A ZAMĚSTNANOST** na projekt „Vzdělávání zaměstnanců Fireclay, spol. s r.o. pro zvýšení adaptability“, registrační číslo projektu : CZ.1.04/1.1.02/23.00082 a podařilo se jí na školení svých zaměstnanců získat dotaci. Tento projekt je financován z prostředků Evropské unie – Evropského sociálního fondu a z prostředků státního rozpočtu ČR. Byl realizován od 1. 8. 2009 a 31. 7. 2012 již končí.

Celkem bylo v rámci projektu podpořeno 54 osob, z tohoto počtu bylo 13 žen a 41 mužů. Celkový počet úspěšných absolventů kurzů je 389 absolventů. V rámci projektu bylo vytvořeno 26 inovovaných produktů a byla podpořena 1 organizace. Dosažením těchto hodnot došlo k naplnění projektových cílů. Realizace vzdělávacích aktivit již byla ukončena a v současné době probíhá administrativa spojená s ukončením celého projektu. Projekt byl pro nás přínosem, dopomohl k rozšíření znalostí našich zaměstnanců a splnil očekávání společnosti.

dochází k jejich řetězení. Firmy ve většině případů podstupovaly certifikaci jako nutné zlo a nikdy ji nepřijaly za svou. Takový stav může v důsledcích vést k diskreditaci systému, který je ve své podstatě zcela jistě výjimečným, lehce měřitelným, snadno posuzovatelným a hodnotitelným kritériem schopnosti firmy plnit přání svých zákazníků na požadované či akceptovatelné úrovni.

Na degradaci zavedených principů se podílejí všechny zainteresované strany od státu, přes místní samosprávu, národní akreditační orgán, certifikační autority, poradenské firmy, až po podnikatele, kteří chybný systém akceptovali. Aby byla završena tragikomická celá situace, rozhodl se nyní stát, na základě doporučení svých ministerských „expertů“ a některých zahraničních obchodních komor „vylít dítě i s vaničkou“ a odstranit požadavek na vlastnictví certifikátů ISO z požadavků, které klade na dodavatele a zhotovitele v rámci veřejných zakázek.

Jak se již stalo tradicí, jsme nuceni se pohybovat od extrému k extrému. Je pochopitelné, že je pro úředníky jednodušší celý problém šmahem odstranit, než ho racionálně řešit. Zřejmě nezbyvá než se v tomto okamžiku podvolit, avšak každá doba přináší neopakovatelné příležitosti a ta nyní dává možnost očistit systém od těch, kteří by za „normálního“ stavu na certifikaci nikdy nedosáhli, a už je znovu do systému nepřipustit. Nezbyvá, než doufat, že se v krátkém období projeví zdravý rozum a certifikace ISO bude opět tím, čím být má.

Ing. Jiří Mann, MBA

Informace o realizaci projektu s finanční spoluúčastí EU a státního rozpočtu ČR

Číslo projektu: 2.2 ITP03/149
Název projektu: INTOSERVIS – IS Vario 12
Celkové náklady: 3,804.068,- Kč

Společnost INTO-SERVIS s.r.o., IČ 631 49 150, se sídlem Litvínov, areál Chemopetrol 5012, PSČ 436 70, realizuje investiční projekt z Operačního programu Podnikání a inovace, jehož hlavním cílem bylo dosažení kvalitativně vyššího potenciálu v oblasti rozšíření firemního informačního systému a pořízení dalších prvků ICT.

Jádrum projektu byly investice do pořízení nových služeb v oblasti informačních technologií, především software a hardware v oblastech:

- o Implementace ERP/CRM včetně konfigurace a přizpůsobení optimalizovaným procesům a organizační struktuře,
- o implementace IS řešení pro podporu podnikové administrativy a řízení jakosti v oblastech správy dokumentů, archivace dat, podpora procesů podle ČSN EN ISO 9001:2009.

Projekt je prostřednictvím Operačního programu Podnikání a inovace financovaný Evropským fondem pro regionální rozvoj.

EVROPSKÁ UNIE
EVROPSKÝ FOND PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ
INVESTICE DO VAŠÍ BUDOUCNOSTI

ANKETA

Na základě rozporupných informací o průběhu, získávání a administrování finančních prostředků poskytovaných z veřejných zdrojů jsme se rozhodli postupně položit zástupcům firem několik otázek, které mají objasnit nejproblémovější oblasti jejich čerpání.

Zaměřili jsme se na specifickou skupinu příjemců dotačních titulů poskytovaných ze strukturálních fondů EU, kteří jsou zároveň vyhlašovatelé veřejných zakázek. Celkem jsme získali odpovědi od 32 respondentů, z nichž je zřejmé, že za nejvíce problematickou považují složitost postupů při výběrových a poptávkových řízeních, těsně následovanou oblastí činnosti kontrolních orgánů a oblastí administrace a výkaznictví.

OBLAST	ODPOVĚĎ				
	Velmi problematické	Problematické	Mírně problematické	Bez problémů	Neumím posoudit
Informovanost	-	-	1	31	-
Dostupnost	-	-	1	31	-
Složitost postupů při VŘ a PŘ	24	8	-	-	-
Administrace a výkaznictví	18	8	6	-	-
Činnost kontrolních orgánů	19	6	2	5	-
Netransparentnost postupů zadavatelů	-	-	2	29	1
Korupční prostředí	-	-	-	30	2

Nové a čistší Tušimice elektrárna bez komína

Tušimice – Skončila komplexní obnova Elektrárny Tušimice II, která přinesla prodloužení životnosti elektrárny o cca 25 let, snížení emisí v průměru o 79 % a úsporu primárních paliv o přibližně 14 %. Také pomohla překonat ekonomickou krizi a umožnila zachovat tisíce pracovních míst.

Komplexní obnova Elektrárny Tušimice II je prvním dokončeným projektem v rámci programu obnovy uhelných zdrojů. „První výsledky nám ukazují, že jsme se vydali správným směrem a vložené investice se promítnou hlavně v oblasti životního prostředí a na úspoře primárních paliv,“ říká Daniel Beneš, předseda představenstva a generální ředitel ČEZ.

„Modernizace Elektrárny Tušimice II přinesla zvýšení čisté účinnosti z 34 % na 39 %, což v důsledku znamená úsporu cca 14 % primárních paliv, tedy uhlí. Zároveň se podařilo snížit emise oxidů dusíku o 70 %, emise oxidu siřičitého o 79 % a emise tuhých znečišťujících látek o 87 %,“ doplňuje Vladimír Hlavinka, člen představenstva a ředitel divize výroba.

Již v devadesátých letech prošla elektrárna první vlnou ekologizace a již tehdy se snížily její emise o více jak 90 procent.

„Realizace komplexní obnovy ETU II v hodnotě 26 miliard korun v období ekonomické stagnace českého průmyslu umožnila řadě lidí najít profesní uplatnění u domácích firem, které ji převážně zajišťovaly,“ uvádí Peter Bodnár, člen představenstva a ředitel divize investice ČEZ.

Obnovená tušimická elektrárna se také již v předstihu přizpůsobila novým přísným evropským normám platným pro nové zdroje po roce 2016. Modernizace prodloužila její technickou životnost přibližně o 25 let, což odpovídá předpokládanému vyčerpání uhlénoho ložiska sousedního Dolu Libouš kolem roku 2035.

Prodloužení provozu elektrárny o přibližně 25 let je také dobrou zprávou i pro její zaměstnance a místní firmy, které zajišťují nezbytné palivo, údržbu zařízení a další související služby. A jistě i pro Ústecký kraj, který se dlouhodobě potýká s nezaměstnaností,“ dodává Daniel Beneš.

Obnova elektráren Skupiny ČEZ se dále týká elektráren Ledvice (v běhu stavba zcela nové nejmodernější elektrárny v ČR) a Prunéřov (schvalovací proces). Obnovou naopak neprošly například elektrárny Počerady a Chvaletice.

Použila se ta nejmodernější technologie

V rámci komplexní obnovy došlo, pod vedením generálního dodavatele ŠKODA PRAHA Invest, ve dvou etapách k výměně čtyř původních kotlů, rekonstrukci stávajících elektroodlučovačů, vybudování nového odsíření a rekonstrukci vodního hospodářství elektrárny. Na upravených turbinových stolicích jsou nyní nainstalovány čtyři nové třítělesové turbíny, každá o výkonu 200 MW, od společnosti Škoda Power. Čtyři generátory pro strojnou, komplexní zařízení pro elektročást a systém automatizovaného řízení technologických procesů dodala společnost Siemens.

„Použitá moderní technologie se ukázala jako správná. Dosažené výsledky tak odpovídají hodnotám předepsaným pro tzv. BAT (Best Available Techniques), které představují světově uznávaný standard dosažení emisních limitů a zvýšení účinnosti u modernizovaných zdrojů,“ říká Peter Bodnár.

„V rámci komplexní obnovy přišlo okolí Kadaně i o svou dominantu – 300 m vysoký železobetonový komín (jeden z nejvyšších v ČR), který byl demontován a nahrazen chladičími věžemi. Čisté spaliny jsou totiž nově odváděny kouřovody do chladičích věží a spolu s teplou párou pak stoupají vzhůru,“ říká Otakar Tuček, ředitel Elektráren Tušimice a Prunéřov.

Na fotografiích při slavnostním přestřižení pásky jsou zleva: Peter Bodnár, člen představenstva a ředitel divize Investice; hejtmanka Ústeckého kraje Jana Vaňhová; Vladimír Hlavinka, člen představenstva a ředitel divize Výroba; Otakar Tuček, ředitel organizační jednotky Elektrárny Tušimice a Pruněřov

Program obnovy uhelných zdrojů ČEZ

Modernizace tušimické elektrárny je součástí širšího programu obnovy uhelných elektráren ČEZ, včetně výstavby nových bloků v hodnotě více než 100 miliard korun. Svým rozsahem jde o největší investiční projekt v novodobé historii České republiky, který zajistí zachování konkurenceschopnosti české elektroenergetiky a přinese zlepšení nejen ekonomických, ale i ekologických parametrů bloků. Kromě právě dokončené modernizace elektrárny Tušimice (4x200 MW) do programu obnovy patří výstavba nového nadkritického a vysoce ekologického bloku o výkonu 660 MW v Ledvicích, plánovaná obnova Elektrárny Pruněřov (3x250 MW) a již probíhající výstavba paroplynové elektrárny v Počeradech (840 MW). ČEZ je první společností v zemích Evropské unie, která přistupuje ke komplexní obnově uhelných elektráren podle nových směrnic EU.

V rámci EU jde o dosud ojedinělý projekt, kdy během relativně krátké doby dojde k úpravě a výměně technologií řady uhelných elektráren Skupiny ČEZ. Nikde v zemích Evropské unie nebyl dosud zaznamenán projekt přispívající ke snížení emisí škodlivých látek z výroby elektrické energie v takovém rozsahu. Rozsah realizace celého programu je dán dostupnými zásobami hnědého uhlí. Zatímco při zásadní modernizaci a instalaci nových technologií lze počítat s dobou provozu elektrárny na dalších 25 let, při výstavbě nových nadkritických bloků s výhledem jejich provozu na dalších 40 až 50 let.

Elektrárna Tušimice II - ETU II se čtyřmi 200MW bloky byla uvedena do provozu v letech 1974–1975. Postavena byla, shodně jako ETU I, přímo u zdroje paliva Dolů Nástup Tušimice Severočeských dolů, odkud přichází palivo pásovou dopravou až do kotelny. Elektrárna je uspořádána blokově s vyvedením výkonu do přenosové soustavy 400 kV.

Elektrárna Tušimice II zajišťuje i dodávky tepla pro odběratele v nejbližším okolí a zásobuje teplem město Kadaň. Celková roční dodávka tepla odběratelům je cca 750 TJ při maximálním tepelném výkonu 85 MWt. Instalovaný výkon pro dodávku tepla je 120 MWt.

Snížování emisí oxidů síry (SO₂) zajišťovalo odsířovací zařízení postavené v letech 1994–1997, které pracuje na principu mokré vápencové vypírky. Vedlejší energetické produkty vznikající v Elektrárně Tušimice II jsou certifikované výrobky, které lze využít ke stavebním účelům (popílek, struska a deponát). Deponát je dopravován do vytěžených prostor k revitalizaci krajiny po důlní činnosti, certifikovaná struska bude využívána k asanaci bývalého složiště Tušimice a samotný certifikovaný popílek je nabízen ke komerčnímu využití.

Dnes tvoří jednu Organizační jednotku Elektrárna Tušimice a Elektrárny Pruněřov (ETP). Patří do ní i malá vodní elektrárna Želina na řece Ohři, která je pozoruhodnou architektonickou a technicko-historickou památkou.

Ing. František Jirásek

Novela zákona o veřejných zakázkách v Mostě

Počínaje 1. 4. 2012 vstoupila v platnost tzv. velká novela zákona o veřejných zakázkách, kterou Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR schválila v konečném znění dne 31. 1. 2012. Cílem této právní úpravy je v souladu s Programovým prohlášením vlády ČR naplnění „Strategie vlády v boji proti korupci“ v oblasti zadávání veřejných zakázek, přičemž schválené změny mají přispět ke zvýšení průhlednosti zadávacího procesu a posílení možnosti kontroly vynakládání veřejných prostředků. Na druhé straně však nelze zamlčet, že některá schválená opatření i zároveň podstatně zvyšují administrativní i časovou zátěž veřejných zadavatelů a částečně i dodavatelů a v řadě případů představují úpravu, která překračuje rámec běžné transpozice zadávacích směrnic EU (zejména směrnice 2004/17/ES a 2004/18/ES). V určitých směrech tak bude zadávací proces v ČR probíhat v „přísnějším“ režimu než v ostatních státech EU. Na tyto skutečnosti jsme již upozorňovali Ministerstvo pro místní rozvoj (dále jen MMR) v rámci připomínkování novely zákona v roce 2011.

Novela zákona je poměrně rozsáhlá - obsahuje celkem 190 novelizačních bodů. Mezi nejzásadnější úpravy patří snížení limitů zadávacích řízení, zrušení možnosti omezování počtu zájemců losováním, zavedení pojmu osoby se zvláštní způsobilostí, změny v prokazování kvalifikace dodavatelů a další. Průhlednost veřejných zakázek je také zvýšena doplněním povinností na uveřejnění předběžných a dodatečných informací týkajících se veřejných zakázek. K novele zákona bohužel stále chybí důležité vyhlášky a prováděcí předpisy. MMR je sice už připravilo, Legislativní rada vlády je ale úřadu vrátila k přepracování. Upravené znění vyhlášek má MMR předložit radě do konce května. Stávající absence vyhlášek a prováděcích předpisů zásadním způsobem ztěžuje nám, veřejným zadavatelům, proces zadávání veřejných zakázek. Zpracováním a vydáním prováděcího předpisu ke způsobu uveřejňování připravilo v dubnu 2012 MMR prozatím náš největší

problém. Nicméně další důležité dokumenty, jako například vyhláška určující pravidla pro odůvodnění účelnosti veřejné zakázky, stále chybí.

Dle statistických údajů vypsal statutární město Most a jeho příspěvkové organizace v roce 2011 zhruba 500 veřejných zakázek. Z toho cca 5% představovaly veřejné zakázky nadlimitní a podlimitní, tedy zakázky plně v režimu zákona. Po novele zákona se však podíl nadlimitních a podlimitních veřejných zakázek navýší cca na 30% z celkového počtu, tedy 150 veřejných zakázek!! Z výše popsaných skutečností jednoznačně vyplývá, že pro veřejného zadavatele je po novele zákona proces veřejného zadávání mnohem složitější a náročnější na administrativu a kontrolní činnost. Statutární město Most na předmětnou legislativní úpravu reaguje od 1. 5. 2012 založením tzv. oddělení veřejných zakázek, které je začleněno pod odbor rozvoje a dotací. Toto oddělení zajišťuje kompletní servis statutárního města Most a jeho příspěvkových organizací týkající se procesu zadávání veřejných zakázek. V souladu s posledními trendy transparentního a nediskriminačního průběhu veřejného zadávání byl touto organizační změnou zaveden také tzv. systém čínských zdí, tedy striktní oddělení procesu zadávání veřejné zakázky od přípravy vstupních podkladů pro veřejnou zakázku a její následné realizace (viz obr. 1). Takzvaný systém čínských

zdi tedy zabrání tomu, aby celý proces – od přípravy zakázky přes její vypsání, výběr vítěze, uzavření smlouvy až po závěrečnou kontrolu plnění – „měla pod palcem“ jedna osoba či jedno oddělení popř. odbor.

Jako veřejný zadavatel budeme také podporovat elektronické formy zadávání veřejných zakázek. Ve velké míře budeme využívat prioritně systém elektronické aukce, který byl u nás zaveden již v roce 2008 a město s ním má bohaté a dobré zkušenosti. Především dosažené výsledky e-aukci na dodávky elektřiny a zemního plynu, kde statutární město Most plnilo funkci centrálního zadavatele i pro veškeré příspěvkové organizace, jsou pro nás ujištěním o transparentnosti, funkčnosti a efektivitě této formy veřejné zakázky. Také hodláme prověřit naše možnosti při využívání elektronických tržišť. V návaznosti na maximální míru transparentnosti mají, dle našeho názoru, elektronické formy zadávání veřejných zakázek v rámci zákona velkou budoucnost.

Závěrem je možné konstatovat, že vyššího stupně transparentnosti bylo zatím dosaženo na úkor složitějšího a administrativně náročnějšího procesu na straně zadavatele. Záměrem zákonodárců jistě bylo vytvořit transparentní a nediskriminační nástroj pro výběr dodavatelů, který bude srozumitelný a jehož užití bude nenáročné a jed-

nnoduché jak pro veřejné zadavatele, tak především pro dodavatele, resp. uchazeče o veřejné zakázky. Přeji si, aby tomu tak po dokončení všech vyhlášek a prováděcích předpisů k novele zákona skutečně bylo.

Ing. František Jirásek
Magistrát města Most
Vedoucí oddělení veřejných zakázek
Odbor rozvoje a dotací

Obr. 1 – Struktura systému čínských zdí – statutární město Most

Veřejné zakázky po novele v podmínkách města Litvínova

Ing. Valdemar Havela

Poměrně rozsáhlá novela zákona o zadávání veřejných zakázek měla za cíl stanovení průhlednějších pravidel pro jejich zadávání a zamezení nebo alespoň výrazné omezení prostoru pro korupční jednání.

Přísnější pravidla v procesu zadávacího řízení, potažmo nastavený vyšší stupeň kontroly nakládání s veřejnými prostředky, ale i snaha o zachování a posílení transparentnosti, principu hospodárnosti a účelnosti znamenají i pro město Litvínov, jako jednoho z mnoha zadavatelů, zvýšení nároků především na samotnou přípravu veřejné zakázky, neboť je zřejmé, že čas strávený na vlastní přípravu zadání veřejné zakázky se později několikanásobně vrátí ve včasné realizaci ať už dodávek, služeb nebo stavebních prací.

Je na polemiku otázka, zda především další snížení limitů, realizované touto novelou zákona, nepovede zároveň ke zvýšené administrativní zátěži zadavatelů, které by se tak mohlo stát protikladem ke snaze o hospodárné vynakládání veřejných prostředků. Přes tuto skutečnost je však nutné preferovat hlavní cíle novely, kterými zcela jistě byly, kromě již výše zmíněných, také vytvoření prostoru pro větší konkurenci firem v rámci veřejných zakázek a zamezení jakéhokoliv možného „ohýbání“ průběhů samotných výběrových řízení.

Vedoucí zaměstnanci úřadu, v jejichž gesci je zadávání veřejných zakázek, se podrobili odbornému proškolení z novely zákona, za účasti renomovaných lektorů, další „hromadné“ proškolení ostatních zainteresovaných zaměstnanců je připraveno v prostorách městského úřadu na měsíc květen.

K zajištění dodržování zásad transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace i u veřejných zakázek malého rozsahu, které zákon o zadávání veřejných zakázek neupravuje, ale kterých je v podmínkách úřadu realizováno největší množství, byla Radou města Litvínova schválena „Pravidla pro zadávání veřejných zakázek malého rozsahu“, a to v zájmu zameze-

ní případné diskriminace některých dodavatelů a s cílem možnosti vybrat opravdu nejvhodnější nabídku. V těchto pravidlech byla i nově stanovena možnost zadavatelů ve vhodných případech uvádět ve výzvě i požadavek, týkající se zvláštních podmínek na plnění veřejné zakázky, a to zejména v sociální oblasti – alespoň 10% z celkového počtu pracovníků dodavatele musí pocházet z řad doposud nezaměstnaných osob. Uvedená pravidla byla krátce po jejich vydání již novelizována, a to v souvislosti s novými povinnostmi, vyplývajícími z dodatečně přijímanými prováděcími vyhláškami k zákonu.

Ing. Valdemar Havela
tajemník MěÚ Litvínov

Školní hřiště ZŠ Šafaříkova ul. Litvínov

OPERAČNÍ PROGRAM
LIDSKÉ ZDROJE
A ZAMĚSTNANOST

PODPORUJEME
VAŠI BUDOUCNOST
www.esfcr.cz

sebehodnocení RP

CZ.1.04/3.4.04/76.00165

Model sebehodnocení pro rovné příležitosti žen a mužů

Platná směrnice 2002/73/ES přinesla ČR v oblasti rovných příležitostí žen a mužů mnoho pozitiv, avšak má i své limity. Je potřeba, aby podnikatelské subjekty - zaměstnavatelé, přijaly princip rovných příležitostí za součást firemní strategie a vytvořily platformu pro jejich uplatňování. V ČR můžeme v poslední době sledovat řadu aktivit pro školení a vzdělávání zaměstnaných i nezaměstnaných, mužů i žen, starších i mladších i různých jiných deklarovaných skupin, ale je nutné podotknout, žádná z těchto skupin nemůže podmínky genderových aspektů změnit, neboť se jedná o koncové články zaměstnaneckého řetězce. Elementární roli, která může změnit zaběhnuté stereotypy, sehraávají pouze státní správa - tvorbou legislativního prostředí a vymahatelností práva a při jejich neexistenci, pouze podnikatelské prostředí - zaměstnavatelé - přijetím principů rovného přístupu jako nezpochybnitelné části každodenních činností, propracovaností systému rovných příležitostí v organizaci, sladováním osobního a pracovního života zaměstnanců, diverzitou pracovních týmů, flexibilními formami práce apod.

Z připomínek podnikatelských subjektů vyplývá, že hlavní překážkou integrace principů rovných příležitostí do firemní praxe je nesoulad struktury jejich požadavků s požadavky zavedených systémů řízení, zejména ISO. Rozšíření principů RP by tak napomohla podpora jejich standardizace, která by vymezila mantinely vazeb na ostatní uplatňované systémy, jejichž prokazování je pro subjekty nezbytnou součástí jejich praxe. Existující standardy v oblastech sociální odpovědnosti představují pro většinu firem nadbytečné spektrum požadavků, přičemž problematika RP v nich tvoří pouze minoritní část. Vzhledem k velkému rozsahu jsou komplexní standardy sociální odpovědnosti prakticky neuplatnitelné ve společnostech malého a středního podnikání. Projekt si klade za cíl vytvořit a ověřit standard, který bude účelově zaměřený na měřitelné požadavky v oblastech RP, vyškolen zaměstnance firem, kteří budou standard ověřovat provozním sebehodnocením, stanovit systém jeho supervize (akreditace) a tento standard plošně poskytnout jako základní platformu pro dlouhodobou udržitelnost principů rovných příležitostí žen a mužů.

Projekt je financovaný z Evropského sociálního fondu a státního rozpočtu ČR

Okresní hospodářská komora Most
Vlašská 866, 434 01 Most
www.ohk-most.cz

Veřejné zakázky – dvojí pohled

V současné době se opět ve společnosti ventiluje pojem „veřejné zakázky“, nejen snad pro samou podstatu věci, ale bohužel v souvislosti s šibalstvím vykuků z lokálních i nejvyšších politických struktur, kteří si v rámci tohoto udělali vcelku slušnou osobní živnost, bohužel také pod záštitou různých podnikavců.

Zkusme se ale na problém podívat trochu z jiné strany. Veřejné zakázky je v podstatě „utrácení veřejných peněz“. Říkáme-li veřejné peníze, bylo by dobré mít jasno, jak a kde vlastně vznikají. Renomovaní národohospodáři jistě prominou jisté zjednodušení, ale ono to pro pochopení až tak složité není – problém je si to uvědomit. Podnikatelské prostředí vyvíjí podnikatelskou činnost a úměrně své výkonnosti „platí různé daně a poplatky“. Co je nesmírně důležité si uvědomit, je to, že také vyplácí mzdy a i zaměstnanci podnikatelů z nich také platí daně a různé poplatky včetně třeba i pokut. Z tohoto, tedy povinnými úkony „daňových poplatníků“, vzniká v podstatě základ pro státní rozpočet. Opticky platí daně také státní zaměstnanci, ale to je opravdu jen optika, protože oni dostávají mzdu právě jen z toho prvotního balíčku od podnikatelů a část jako daně opět vrací.

Takto vzniklý balík peněz ministerstvo financí sečte a v rámci dohodnutého režimu zpětně realizuje jako v podstatě nic jiného než obecnou veřejnou zakázku. Tedy zjednodušeně - tyto peníze utratí a na co se nedostává, na to si půjčí. Mít vládu nad tímto balíkem je snem a snažením všech našich politických stran (a je jich požehnaně) ve fázi slibů před volbami a reálným snažením v „ukořistěných“ rezortech po nich.

Pomineme-li složitosti těchto procesů a zůstaneme u toho obyčejného utrácení, pak je třeba si uvědomit, že veřejná zakázka má dva pohledy. Jedna část tohoto balíku je poslána výkonným institucím státu včetně obcí, aby formou konkrétních veřejných zakázek zvelebovali území, které mají svěřené do péče. Druhá část tohoto balíku je utracena na samotnou správu státu a službu občanům – tedy pro moc zákonodárnou (chcete-li politickou), výkonnou a soudní.

V té první části je celkem jasno. Například obec dostane balík peněz a po zhodnocení potřeb zadá formou veřejné zakázky dílo, které některý

podnikatel udělá. Problematika těchto veřejných zakázek je podrobněji rozebírána na většině plochy tohoto vydání a není třeba se v tomto zamyšlení tím dále v podrobnostech zabývat. Ale je tu ta druhá, myšlenkově zcela opomíjená část. Je to veřejná zakázka, kterou zadávají občané. Ano občané, kam samozřejmě patří i podnikatelé, kteří chtějí, aby stát, tedy nástroj politického prostředí, jako dodavatel za jejich peníze pro jejich „blaho“ konal. Ovšem na tuto službu žádná smlouva není a ani není „zákon o těchto veřejných zakázkách“. A srovnání je nasnadě: Obchodní smlouva a příslušné obecné i speciální zákony se všemi povinnostmi a sankcemi pro podnikatele v tom případě prvním a v tom druhém případě úsměvná politická odpovědnost. Je třeba si toto uvědomit.

A k tomu snad jen pár „úsměvných“ příkladů - co nám podnikatelům stát nadělil za námi vytvořené zdroje :

- 2000 spočítatelných informačních povinností máme ke státním institucím
- 1170 kolonek má nejdelší formulář pro statistiky.
- 557 hodin ročně zabere středně velké firmě jen administrativa spojená s daňovými povinnostmi
- 206 dotazníků a výkazů musíme vyplňovat jen pro účely statistického zjišťování
- 138. místo ze 183 zemí obsadilo Česko v oblasti zahájení podnikání
- 62 miliard korun byly podle propočtů MPO v loňském roce naše náklady administrativní zátěže i když od roku 2005 je pokles o 12 miliard
- 30 stran má pro střední firmu čtvrtletní šetření o pohybu cen stavebních prací
- 3 různé formuláře musí vyhotovit podnikatelé o svých odpadech pro statistický úřad,
- 2 ručníky ročně musíme kupovat pro každého zaměstnance.

Bylo by to úsměvné, kdyby tu nebylo právě to KDYBY. Zůstaneme-li ale jen v tom našem „podnikatelském“, pak jedním z hodnotících kritérií úspěšnosti správy našeho státu (tedy té naší veřejné zakázky) je jeho konkurenceschopnost. A čtení příslušných žebříčků není lichotivé, spíše alarmující. Podle švýcarského institutu IMD se ČR ve světovém žebříčku konkurenceschopnosti propadla z 30. na 33. místo z 59 hodnocených zemí.

Před námi je Kazachstán, za námi Polsko. První v pořadí je Hongkong, poslední Řecko a Venezuela. I podle Světového ekonomického fóra se za poslední 3 roky ČR propadla na 38. místo ze 142 hodnocených zemí.

A výčet problémů, které to způsobují – tak pro-
sím:

- špatné prostředí pro podnikání
- korupce
- neefektivní státní správa
- systém vzdělávání
- politická nestabilita
- měnící se plány různých reforem
- nízká míra inovací

Ovšem máme také cosi pozitivního – máme „Strategii mezinárodní konkurenceschopnosti“, kterou vloni schválila vláda. Ovšem již v roce 2005, pravda jiná vláda schválila podobný dokument a zatím se téměř nic neudálo.

Takže vážení kolegové, obrňte se trpělivostí, pokusme se přežít těžké období a posilujme naši komoru, ať jsme připraveni, až politické prostředí pochopí, že bez nás to nejde a na „namydlených schodech“ dojdou k újmě všichni.

Ing. Rudolf Jung
Předseda OHK Most

Proč se slučuje – jak se slučuje.

Doc. PhDr. et Mgr. Zdeněk Radvanovský, CSc.

Vzdělanost a školství je právě onou veřejnou zakázkou z „druhé strany“, tedy od občanů na správu státu. I tento sektor se v zásadním rozměru točí ve sféře toků veřejných zdrojů a právě jejich nedostatek vede k jedné konfliktní problematice, tj. slučování škol. K tomuto tématu ve vazbě na situaci v Ústeckém kraji jsme dali slovo představiteli akademické obce, která stojí na vrcholu vzdělávacího systému. Slovo má Doc. PhDr. et Mgr. Zdeněk Radvanovský, CSc., prorektor pro vnější vztahy UJEP Ústí nad Labem.

S velkým zájmem sleduji již několik let probíhající procesy na středních školách v našem kraji. Není těžké uhadnout proč. V době „velkých změn“, v devadesátých letech minulého století v kraji vznikla celá řada nových středních škol různého typu a zaměření (veřejných, soukromých, církevních), aniž by tomu příslušným způsobem odpovídala demografická křivka porodnosti. Obdobnými změnami v téže době procházelo i školství vysoké (nejprve vznik tzv. regionálních univerzit, později pak především vznik a rychlý nárůst počtu soukromých vysokých škol). Samozřejmě, že původní úmysly byly více než dobré a pozitivní: zvýšit a rozšířit vzdělanostní úroveň průmyslem, exhalacemi a těžbou hnědého uhlí těžce zdevastovaného regionu severozápadních Čech, a to jak na úrovni středního, tak především vysokého školství. Bylo však jen otázkou času, kdy tento extenzivní a fakticky nikým neplánovaný proces narazí na své mantinely a vyvolá značné problémy. Ty vzhledem k dlouhodobě klesající demografické křivce porodnosti od poloviny devadesátých let nutně musely nejprve postihnout střední školství, aby se začaly postupně projevovat i na vysokých školách,

ústeckou univerzitu nevyjímaje. Nejprve to bylo zpřístupnění středních a vysokých škol co nejširší části populace bez ohledu na nutně klesající kvalitu poskytovaného vzdělávání, jakož i možnostmi dosaženého vzdělání. Tím, jak v posledních letech na střední a postupně i na vysoké školy přicházely stále slabší populační ročníky a přijímací kvóty zůstávaly v podstatě na stejné úrovni (u vysokých škol se až do r. 2010 fakticky zvyšovaly), kvalita dosaženého vzdělání prakticky na všech typech škol musela zákonitě dále klesat. Na středních školách (vysokých škol se tento problém částečně – v podobě klesající dotace - dotkl teprve v posledních dvou letech) se k tomu přidružil i další problém, který bylo nutno souběžně řešit, a sice klesající počet žáků ve třídách (a tím i přicházející dotace na každého z nich) a nedostatečné využívání kapacity jednotlivých škol. To se začalo brzy projevovat i v nedostatku finančních prostředků na provoz škol a školských zařízení.

Ve snaze udržet co nejširší a nejpestřejší nabídku středoškolského vzdělávání odbor školství, mládeže a tělovýchovy Krajského úřadu Ústeckého kraje postupně přistoupil a začal uskutečňovat myšlenku na vytvoření soustavy páteřních škol a normativního financování jejich provozních nákladů. Kraj byl od roku 2001, kdy delimitací převzal celkem 189 škol a školských zařízení, jejich faktickým zřizovatelem zodpovědným za jejich provoz. Podrobná statistická analýza vývoje situace ve školství a na trhu práce, zejména s ohledem na počty žáků a zájem o jednotlivé typy středního vzdělávání ve vztahu ke konkrétním typům škol a lokalit, jasně ukázala potřebu vytvoření tzv. polyfunkčních středních škol. Tedy škol nabízejících obory vzdělání pro všechny typy zájemců, od oborů pro žáky se speciálními vzdělávacími potřebami, přes obory zakončené závěrečnou zkouškou s výučním listem a obory maturitní, a to ve všech formách studia.

Prvním uceleným strategickým dokumentem pro školy zřizované Ústeckým krajem byl v roce 2006 schválený Postup na vytvoření soustavy páteřních škol zřizovaných Ústeckým krajem a normativní financování jejich provozních nákladů. Tento dokument stanovil základní parametry do roku 2010, které měly splňovat páteřní střední školy zřizované krajem, hlavní modely postupů při jejich vytváření a základní časový rámec pro dosažení stanovených cílů. Na základě realizace této strategie byl Ústecký kraj k 1. 9. 2007 zřizovatelem již pouze 149 škol a školských zařízení, oproti původním 189.

Očekávaný ekonomický přínos po první vlně realizace programu, po postupném realizování řady sloučení v letech 2006 – 2010, měl dle původních předpokladů činit až 15 % provozních a 10 % mzdových prostředků oproti roku 2006. Dále se předpokládalo postupné uvolnění řady dosud využívaných budov a v řadě případů efektivnější využití stávajících budov rovnoměrným způsobem tam, kde jedna škola se tísní v nedostatečných prostorách a v partnerské škole jsou naopak prostory nevyužívané. Tyto předpoklady se v tomto období skutečně podařilo naplnit, neboť Dlouhodobý záměr vzdělávání a rozvoje vzdělávací soustavy v Ústeckém kraji na léta 2012 – 2016 celkovou úsporu finančních prostředků vyčíslil sumou 41 995 000,- Kč.

Původní východiska, na kterých byl postaven první návrh páteřních škol, byla však v roce 2009 umocněna negativním vlivem ekonomické a finanční krize. Nové objektivní podmínky si vyžádaly řadu dalších konkrétních opatření. Především se ukázalo, že i přes neustávající proces racionalizace byla stávající síť škol pro klesající počet žáků příliš rozsáhlá. Neustále probíhající změny vzdělávací nabídky, vyvolané současnými potřebami místního a evropského trhu práce, vedly k značným disproporcím v zájmu o konkrétní typy vzdělání. Tím byl vyvolán nerovnoměrný vývoj v naplněnosti, velikosti i možnostech rozvoje škol. Dokument na vytváření soustavy páteřních škol bylo proto nutno v průběhu roku 2009 aktualizovat s platností na léta 2010 – 2015. Nové objektivní podmínky si vyžádaly řadu opatření zejména v oblasti financování krajského školství. Původně plánované tříleté přechodné období, v němž mělo být postupně zaváděno normativní financování provozů škol (normativ na žáka), bylo třeba zkrátit na dva roky s tím, že je plně v platnosti již od roku 2010. Původně stanovené minimální a optimální počty žáků nutné pro stabilitu škol se v nových podmínkách rovněž projeví jako nevyhovující. Optimální počet žáků v jednom samostatném právním subjektu vykonávajícím činnosti školy by měl být 600 a více žáků. Snahou škol by mělo být udržení dostatečného průměrného počtu žáků na nabízené obory vzdělání. Základní struktura sítě páteřních škol by měla být postavena na školách působících v tradičních sídlech, kde může být dle potřeby zachován větší počet a širší škála škol v návaznosti na požadavky trhu práce (zejména zaměstnavatelských svazů a investorů). Určujícím parametrem do budoucna je vývoj počtu žáků a ekonomičnost provozu škol. Dokončení procesu vytváření sítě středních škol se v první fázi předpokládá do 1. 9. 2012 s tím, že každá nástupnická organizace bude následně vytvářet a realizovat vlastní koncepci svého rozvoje dle podmínek, ve kterých působí. Další etapou bude vyladění vzdělávací nabídky (oborové skladby) škol podle podmínek a potřeb lokalit, ve kterých působí. V potaz při tom bude brána mimo jiné i dopravní dostupnost a nabídka školských služeb v každé škole. V neposlední řadě bude třeba věnovat zvýšenou pozornost zlepšení kvality přípravy absolventů škol

tak, aby se tito bez větších adaptačních problémů zařadili do pracovního procesu, případně do studia na vysoké škole.

Proces slučování a vytváření páteřních středních škol v Ústeckém kraji má jako ostatně vše v životě své dvě stránky. Na jedné straně jsou to schvalované a aktualizované dokumenty, na straně druhé pak dopad těchto dokumentů na konkrétní školy, jejich ředitele a učitele. Jako dlouholetý vysokoškolský pedagog mám tu výhodu, že mezi těmito učiteli a řediteli mám již řadu svých žáků nebo absolventů jiných oborů, kteří mě na občasných setkáních informují o tomto probíhající procesu. Jejich pohled na sledovaný proces se v mnohém liší. V první řadě nikdo ve školství nemá rád příliš velké změny, většinu zcela „naplňuje“ každodenní vysilující práce s žáky/studenty. Když už je to tedy nutné, pak záleží nejen na míře informovanosti, ale především na tom, jakou roli v nově vytvořeném (sloučeném) subjektu bude hrát jeho dosavadní instituce. Mnohem pozitivnější pohled a závěry vám sdělí zástupce té instituce, která při slučování byla úspěšnější a v novém subjektu bude hrát dominantní roli. Drtivá většina pedagogů si je vědoma současné ekonomické situace i demografické křivky, takže chápe, proč se slučuje. I když jim už patrně nikdo nevyvětlí, kdo v devadesátých letech dával souhlas s překotným vznikem nových a mnohdy nepotřebných středních škol (zdaleka ne pouze soukromých). U nás, na vysokých školách, bude odpověď na tuto otázku snadnější (zde doporučení/souhlas v podstatě dává Akreditační komise, odnětí tohoto souhlasu je však pro ni mnohem

těžší a komplikovanější). Odpovědi na otázku, jak se slučuje, jsou již značně rozporné. Mnohdy shodné nedostatky ve slučování vidí ti, co se slučovali i ti, kteří byli sloučeni: málo konkrétních informací a nedostatečně projednané a vysvětlené důvody ze strany zástupců krajského odboru školství, mládeže a tělovýchovy. Je tomu tak především v případech, kdy se jedná o sloučení dvou či více škol s naprosto různým zaměřením. Často se, dle mínění ředitelů i učitelů, sloučí, co je v regionu právě po ruce. Jedno z hlavních kritérií, kterým bylo ekonomické hledisko – šetření v rámci resortu – v dnešní situaci rychle vzalo za své. Ušetřené peníze mizí kdesi v neustále záplatovaném rozpočtu a školství se vyhýbají velkým obloukem. Jak na to asi mají hledět učitelé, kterým bylo jeden rok přidáno, aby jim mohlo být hned v roce následujícím (a často i více) ubráno? A to se zatím příliš nehovoří o (jak asi závažných?) chybách v účetnictví některých organizací, na něž se narazí až po jejich sloučení s jinou.

V první fázi slučování škol v Ústeckém kraji se podařilo ušetřit poměrně značné částky za prodané budovy, které se sloučením podařilo uvolnit, a rovněž za ušetřené provozní náklady. Ne vždy je však možno po případném sloučení školy umístit pouze v jedné budově, zvláště pokud se „podaří“ sloučit školy s nepříliš příbuznými obory, takže nelze využívat společné dílny, laboratoře apod. Na druhou stranu ne každou budovu se jejím majiteli podaří vhodně prodat, pokud mu zůstane (byť prázdná), musí vydávat každoroční prostředky na její základní údržbu.

Nejvíce pozitivních zkušeností ze slučování středních škol jsem slyšel ze strany učitelů stavebních a technických oborů. Jedná se o školy, které v posledních letech zápasily a stále ještě zápasí s nedostatkem zájemců o studium (a což teprve o výuční listy), přičemž o jejich absolventy je na trhu práce čím dál tím větší poptávka. Pro mnohé obory na takovýchto školách sloučení znamenalo doslova záchranu v poslední chvíli. Zde jsou si dobře vědomi, že sloučení znamenalo výrazně širší vzdělávací nabídku, zvýšenou možnost prostupnosti vzdělání, stejně tak jako zvýšení možnosti oslovení velkých firem a sociálních partnerů. Větší pedagogický sbor pak zvýšil možnost širšího a racionálnějšího využití odborností pedagogů.

Slučování škol a vytváření škol páteřních v Ústeckém kraji se nachází v určitém bodě své realizace. Má a bude mít své klady i zápory. Má své příznivce i neústupné protivníky. Veřejnost tento proces již na mnoha místech zaznamenala a s ohledem na poměrně malou míru své informovanosti do něj ne vždy adekvátním způsobem zasáhla. Teprve čas ukáže, zda tento proces přispěje k větší obecné vzdělanosti obyvatel Ústeckého kraje, zda maturanti z odborných škol budou mít menší potíže uspět na prestižních vysokých školách a zda absolventi odborných učňovských škol najdou své uplatnění v těch firmách, které je v současné době tolik postrádají, a neskončí na úřadech práce, jako je tomu ve značné míře dosud.

Doc. PhDr. et Mgr. Zdeněk Radvanovský, CSc.

POZNÁMKA POD ČAROU Č. 1:

Reálný proces slučování škol v našem kraji, ke kterému má komora řadu výhrad, je mimo jiných „celostátních“ vlivů i výsledkem celkové strategie řízení školství v Ústeckém kraji. Celý systém se skládá z řady dílčích opatření od mateřských po základní až k těm středním a nejvyšším školám. Výsledkem strategie jsou na konci ale výsledky a vysvědčení kormidelníků školství, kteří se rekrutují z politických struktur, které mají na školství, a to i v kraji, zásadní vliv. Podle výzkumu vědomostí žáků dle testů PISA (Program for International Student Assessment), kterými OECD jednou za tři roky ověřuje znalosti v matematice, přírodních vědách a čtenářské gramotnosti, se výsledky českých dětí propadají nejrychleji ze všech sledovaných zemí. V bodovém hodnocení za rok 2009 se ČR s 496,7 body řadí asi na 20. místo srovnávacího žebříčku. Ovšem a teď pozor – ve srovnání uvnitř ČR se Ústecký kraj s 465 body řadí s velkým náskokem na poslední místo s odchylkou o 31 bodů, kdy předposlední Karlovarský kraj registruje odchylku 20 bodů. Takže by asi bylo na místě „sestoupit z koní“ a začít se školstvím něco reálně, realizovatelně a odborně dělat a ne jen samochválou obhajovat svoji geniální strategii.

Redakce

POZNÁMKA POD ČAROU Č. 2.

Prožil jsem několik let ve školské radě střední odborné školy na Meziboří a během této doby jsem poznal mnoho pedagogů, kteří své povolání brali nejen jako zaměstnání, ale záleželo jim především na žácích a studentech. Tento zájem není ani v náznaku vidět v článku pana Radvanovského.

Určitá optimalizace je nutná, avšak nemělo by se zapomínat na ty, pro které je celý systém primárně určen. Velké ekonomicky náročné instituce

mohou být dle mého mínění nahrazeny několika menšími školami, které jsou průhledné a jejichž provoz je finančně méně náročný (tudíž jsou také méně zneužitelné pro „tunelování“ krajských rozpočtů). Více menších zařízení může přece lépe reagovat na rozdíly v počtu dětí v jednotlivých ročnících, mají větší schopnost přizpůsobit se. Menší školní instituce jsou sympatičtější i pro žáky a jejich rodiče, děti zde nesplynou s velkým davem.

Vedle ekonomiky škol by se mělo přihlížet i k ekonomické situaci rodin a dostupnosti středních škol pro obyvatelstvo. Několik let jsem se snažil vzbudit v krajských úřednících a poslancích zájem o spolupráci mezi jejich školními zařízeními a středně velkými firmami, ale bohužel nebyl zájem ani komunikovat.

Navíc nevím, jak moc solidně vypadá nabídka střední odborné školy nebo učiliště, které rodičům nabízí vzdělání pro jejich ratolesti v rozmezí zednické práce, operátor strojní výroby, chovatel koní, lesník, zámečnický apod. Toto je velice nepřehledné i pro potenciální zaměstnavatele, ale asi je to zajímavé pro krajské politiky a investory do nemovitostí. Ona taková slušně udržovaná školní budova nebo dílny může být zajímavá investice. Každé opatření je možno hodnotit z různých úhlů pohledu, toto byl náznak toho mého. Přestože nevidím optimisticky, jakou cestu pro naše školství volí kraj a stát, přeji nám, aby ze školských zařízení vycházeli absolventi připraveni pro svou profesi v praxi a našli uplatnění, které je v životě bude naplňovat.

Ing. Ladislav Hakala, Jednatel OS stavební OHK Most

Nutná obrana v praxi

Není sporu o tom, že právě toto očekává občan od svého státu. Jsou ovšem situace, kdy stát není „po ruce“ a občan musí v krizové situaci vzít svoji osobní ochranu do vlastních rukou. I na toto náš právní řád pamatuje a celou problematiku charakterizuje pojmem „Nutná obrana“. V tomto segmentu práva více než v jiných nelze hledat osobní logiku a že samotný akt nutné obrany a zejména konání poté není jednoduché jistě potvrdí ten, kdo to z vlastní zkušeností prožil. O pohled na právní stav věci a praktické příklady jsme požádali vedoucího územního odboru Policie ČR v Mostě plk. Mgr. Jiřího Volprechta.

Ze sdělovacích prostředků se často dovídáme o případech, kdy se občané postavili na obranu své osoby, svých blízkých či svého majetku, způsobili pachatelů napadení nějakou újmu a sami pak byli vystaveni trestnímu stíhání. Taková procesní rozhodnutí se nám mohou zdát přinejmenším podivná a nespravedlivá. Ve většině případů je to proto, že média z pochopitelných důvodů nemají dostatečné informace o právně relevantních okolnostech toho kterého případu. V tomto článku se pokusím právě tyto rozhodné detaily popsat a na konkrétních příkladech z praxe vysvětlit.

Trestní zákoník v hlavě III. definuje tzv. okolnosti vylučující protiprávnost trestného jednání. Tyto okolnosti způsobují, že čin (například jednání v nutné obraně), který se svými rysy podobá trestnému činu, popsanému ve zvláštní části trestního zákoníku (dále jen TZ), postrádá jeden ze základních povinných formálních znaků - protiprávnost, a proto se nemůže jednat o trestný čin. Jedná se tedy v principu o čin dovolený.

Základní východiska nalezneme v Listině základních práv a svobod, konkrétně v čl. 6 odst. 4 - „nejde o porušení základních lidských práv, jestliže byl někdo zbaven života v souvislosti s jednáním, které podle zákona není trestné“, a čl. 23 - „občané mají právo se postavit na odpor proti každému, kdo by odstraňoval demokratický řád lidských práv a základních svobod založený Listinou, jestliže činnost ústavních orgánů a účinné použití zákonných prostředků jsou znemožněny“.

Mezi okolnosti vylučující protiprávnost, přímo definované trestním zákoníkem, patří krajní nouze (§ 28 TZ), nutná obrana (§ 29 TZ), svolení po-

škozeného (§ 30 TZ), přípustné riziko (§ 31 TZ) a oprávněné použití zbraně (§ 32 TZ).

Podrobněji se budeme zabývat institutem nutné obrany. Jaké podmínky tedy musí být splněny, aby občan, který se brání při napadení útočníky, neseděl sám na lavici obžalovaných?

Jak je výše uvedeno, obrana proti tomu, kdo porušuje některý ze zájmů, chráněných trestním zákoníkem, je zákonným oprávněním občanů. Laicky můžeme nutnou obranu definovat jako dovolenou svépomoc. K pochopení obrany proti útočníkům je třeba detailně vysvětlit institut nutné obrany tak, jak jej definuje trestní záko-

ník. Jde o institut, jehož znalost je pro občany velice užitečná, neboť dříve či později se každý může dostat do situace, kdy bude před útočníky chránit sebe, příslušníky rodiny, majetek či další oprávněné zájmy. Trestní zákoník nutnou obranu v § 29 definuje takto: „čin jinak trestný, kterým někdo odvrací přímo hrozící nebo trvající útok na zájem chráněný trestním zákonem, není trestným činem. Nejde o nutnou obranu, byla-li obrana zcela zjevně nepřiměřená způsobu útoku“.

Nelze se vyhnout vysvětlení zásadních pojmů této definice, kterými jsou „přímo hrozící nebo trvající útok“, „zájem chráněný trestním zákonem“ a „zcela zjevná nepřiměřenost obrany ve vztahu ke způsobu útoku“.

Útokem je myšleno nebezpečné lidské jednání a to úmyslné, protiprávní a společensky škodlivé. Může jít jak o konání, tak opominutí (např. neodvolání psa). Útok musí směřovat proti některému ze zájmů chráněných trestním zákoníkem (např. útok na život, zdraví, majetek, osobní a domovní svobodu, lidskou důstojnost atd.). Obrana musí zásadně směřovat proti útočníkovi.

Příklad 1:

Podnikatel Jaroslav H. zapůjčil svému známému 2.000.000,-Kč za účelem založení firmy. Byla sepsána smlouva o půjčce. Známý však ve smlouvě stanovené době peníze nevrátil, neustále se vymlouval, splátku oddaloval a nakonec již s Jaroslavem H. odmítl jakoukoliv komunikaci. Jaroslav H. jej vyhledal, spolu s kolegou jej fyzicky napadli a způsobili mu zranění s dobou léčení 10 dnů. Jaroslav H. mu navíc důrazně sdělil, že pokud peníze do konce měsíce nevrátí, podpálí mu jeho novou dům.

Jaroslav H. se nemůže domáhat toho, že jednal v nutné obraně v zájmu ochrany svého majetku. Nesplacení půjčky v dohodnutém termínu není útokem na zájem chráněný trestním zákoníkem. Jde sice o zájem bezesporu oprávněný, ale chráněný jinými právními úpravami (v tomto případě občanský či obchodní zákoník). Jaroslav H. se tak se svým kolegou dopustili přečinu ublížení na zdraví podle § 146 odst.1 trestního zákoníku, Jaroslav H. navíc přečinu vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku.

Útok musí bezprostředně hrozit (má nastat v nejbližším okamžiku), či trvat (nepominulo nebezpečí pro napadený chráněný zájem), nesmí skončit! Jen po dobu trvání útoku je obrana přípustná. O nutnou obranu nepůjde tam, kde útok již fakticky skončil nebo kde „obránce“ reaguje na útok takovým způsobem, že útok ve skutečnosti oplácí a nikoliv odvrací. Na druhou stranu ale není třeba čekat, až útočník udeří jako první, iniciativa však musí vždy vycházet od útočníka.

Příklad 2:

V bytě dívka byl na návštěvě její bývalý přítel. Po několika hodinách ho dívka požádala, aby z bytu odešel. Mladík odmítl byt opustit i po opakovaném důrazném vyzvání. Dívka jej tedy uchopila za ruku, snažila se ho zvednout ze židle s tím, že ho z bytu „vyhodí“. Při přetahování mladík upadl a zlomil si ruku v zápěstí, což si vyžádalo léčení po dobu 14 dnů.

V tomto případě se mladík dopustil přečinu porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, al. 2 trestního zákoníku a dívka jednala zcela v mezích nutné obrany podle § 29 trestního zákoníku,

neboť útok na její domovní svobodu v důsledku protiprávního jednání mladíka v rozhodné době bezpochyby trval.

Příklad 3:

Majitel skladu přistihl zloděje, jak nakládají odcizené zboží do připraveného vozidla. Začal křičet a běžel k jejich vozidlu. Zloděj rychle nasedl do vozu a z místa ujížděl. Majitel skladu proti ujíždějícímu vozidlu několikrát vystřelil z legálně držené stříelné zbraně a zloděje takto usmrtil.

Zloděj se evidentně dopustil přečinu krádeže podle § 205 trestního zákoníku tím, že si přisvojil cizí věc tím, že se jí zmocnil. V době, kdy majitel skladu použil zbraně, však již útok na cizí majetek netrval, ani bezprostředně nehrozil. Útok byl ukončen, neboť odcizené věci byly v tomto okamžiku již nezpochybnitelně v moci zloděje. V tomto případě se jedná o vybočení z mezí nutné obrany a trestní odpovědnost majitele skladu za způsobenou smrt připadá v úvahu. Obecně lze uzavřít, že střelba na prchajícího pachatele krádeže je z hlediska kritérií nutné obrany nepřipustná.

Obrana dále nesmí být zcela zjevně nepřiměřená způsobu útoku. V původní úpravě trestního zákona, účinné do 31. 2. 1993, nesměla být obrana zřejmě nepřiměřena způsobu útoku. Nahrazením pojmu „zřejmě“ pojmem „zcela zjevně“ došlo k významnému rozšíření mezi nutné obrany ve prospěch obránce. Zcela zjevně znamená to, co je očividné a nepochybné, musí jít tedy o hrubý nepoměr. Takto je třeba porovnávat způsob útoku

a intenzitu obrany, ale i následky hrozící z útoku a způsobené v obraně. Přiměřenost nutné obrany je přitom třeba hodnotit se zřetelem k subjektivnímu stavu obránce, tj. podle toho, jak se čin útočníka jevil tomu, kdo jej odvracel. Z mezí nutné obrany zřejmě nevybočuje, jestliže např. žena usmrtí pachatele při pokusu o znásilnění, napadený těžce zraní pachatele loupeže, poškozený ublíží na zdraví zloději a podobně. To vše ovšem za předpokladu, že obránce jedná v době, kdy útok bezprostředně hrozil či trval.

Intenzita obrany musí být z logiky věci vždy vyšší než intenzita útoku, jinak by nebyla schopna útok odvrátit či odrazit. Z toho vyplývá, že účinná obrana bude vždy nepřiměřená, ale nesmí být nepřiměřená zcela zjevně. Dovolena je tedy taková obrana, která útok spolehlivě odvrátí.

Poměr je nutno vždy posuzovat podle okolností konkrétního případu, nejde jen o porovnání nástrojů užitých na straně obránce a útočníka (nůž, střílná zbraň, pěst), ale i jejich věku, kondice, tělesných proporcí, počtu na jedné a druhé straně. Samostatně se též hodnotí osoba útočníka (recidivista), místo činu (odlehlé místo) a časové, popř. historické souvislosti (dlouhodobě týraná žena).

Samotná skutečnost, že obránce použije proti neozbrojenému útočníkovi zbraně, neznamená, že jde o obranu zcela zjevně nepřiměřenou způsobu útoku. Stejně tak skutečnost, že napadený zranil útočníka, popř. ho i usmrtil, přičemž sám žádné zranění neutrpěl.

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Informace o realizaci projektu s finanční spoluúčastí EU a státního rozpočtu ČR

Číslo projektu: CZ.1.07/3.2.06/03.0039
Název projektu: Predikce budoucích kvalifikačních potřeb trhu práce
Celkové náklady: 3 653 865,28 Kč

Společnost KOMORA s.r.o., IČ 272 82 252, se sídlem Most, Višňová 666, PSČ 434 01, realizuje projekt z Operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost, jehož hlavním cílem je zmírnění nerovnováhy a vytvoření predikce kvalifikačních potřeb subjektů na trhu práce.

o Zahájení projektu: 01. 06. 2012
o Ukončení projektu: 31. 05. 2014

Projekt je prostřednictvím Operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost financovaný Evropským sociálním fondem.

Podmínkou nutné obrany není subsidiarita, jak tomu je například u krajní nouze. To znamená, že následek způsobený obranou může být v konečném důsledku závažnější, než ten, který hrozil v důsledku útoku.

Beztrestná je i pomoc v nutné obraně. Například dcera nožem zranila druhá své matky v době, kdy tuto hrubě fyzicky napadla.

Pokud v konkrétním případě „obránce“ odvrací útok, aniž by byly zcela splněny podmínky nutné obrany, dopouští se již trestného činu. V takovém případě může být vybočení z mezí nutné obrany posouzeno jako polehčující okolnost podle § 41 písm. g) trestního zákoníku, ke které může soud přihlídnout při eventuální výměře trestu.

Příklad 4:

Petr H. po návratu do svého bytu zjistil, že dveře bytu jsou pootevřené. Opatrně vstoupil do bytu, kde přistihl pachatele vloupání, který si ukládal do připraveného zavazadla jeho věci.

Jak se má člověk v takové situaci zachovat a jak se zachová přistižený pachatel? Zaútočí na mě, má u sebe nějakou zbraň, není v bytě ještě další pachatel? Vždy bude záležet na konkrétní situaci. Nejlépe by bylo okamžitě přivolat policii či další občany na pomoc. To je ovšem většinou nereálné. Každý má právo omezit osobní svobodu osoby přistižené při trestném činu nebo bezprostředně poté (§ 76 odst. 2 trestního řádu), a to zcela mimo institut nutné obrany. Každý však musí sám zvážit, zda si sám tróufne pachatele zadržet. V rámci úvah stran nutné obrany v okamžiku přistižení zloděje při činu jednoznačně trvá útok pachatele na zájem chráněný trestním zákoníkem (ochrana soukromí a domovní svobody, ochrana soukromého majetku). Ale jak je to v tomto případě s přiměřeností eventuální obrany? V ideálním případě pachatel uposlechne výzvy, aby si lehl na zem a vyčkal příjezdu policie. Z praxe však neznáme mnoho případů, kdy se zloděj nechal dobrovolně majitelem bytu zadržet a předvést na policii. Má se za to, že zloděj, který vnikne do bytu jiného, je předem připraven nedat se chytit i za cenu použití násilí. Rovněž ze strany zloděje, přistiženého při činu hrozí nebezpečí, že osobě, která ho při činu přistihla, přinejmenším ublíží na zdraví. Vyskytují se však i případy, že takovou osobu pachatel usmrtil. Avšak samotný, byt trvající útok na zájem chráněný trestním zákoníkem v podobě ochrany majetku či domovní svobody podle aktuální soudní praxe neopravňuje ohrozit život pachatele například bodnutím nožem či střelbou na pachatele. Takové jednání by bylo pravděpodobně kvalifikováno jako vybočení

z mezí nutné obrany. Pokud však pachatel na majitele domu zaútočí, resp. hrozí bezprostřední útok na jeho život a zdraví, je majitel bytu oprávněn se účinně bránit, a to všemi dostupnými prostředky, včetně střelné zbraně. Vždy je však třeba pokud možno šetřit život útočnicka. Z pohledu nutné obrany je nerozhodné, jaké zbraně obránce použije. Může použít jakékoli dostupné zbraně, včetně např. nelegálně držené střelné zbraně. V takovém případě bude ale samotné nedovolené držení střelné zbraně posouzeno jako přečin nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 1 trestního zákoníku.

Proti jednání v nutné obraně není nutná obrana přípustná, takové jednání útočnicka se považuje za pokračování v útoku.

Příklad 5 :

Manžel během bouřlivé hádky hrubě fyzicky napadl manželku tak, že ji škrtil, odtáhl ji k oknu s pohružkou vyhození z pátého patra domu. Žena útočnicka v obraně poranila kuchyňským nožem. Muž reagoval tak, že ženu postřelil legálně drženou střelnou zbraní do nohy.

Manžel se v tomto případě nemůže domáhat toho, že sám jednal v mezích nutné obrany.

Příklad 6:

Do výtahu v panelovém domě společně s Markétou S. nastoupil neznámý muž. Přitiskl ji ke stěně výtahu, několikrát ji udeřil pěsti do obličeje a po-

kusil se ji znásilnit. Markéta S. použila legálně držené střelné zbraně a útočnicka usmrtila.

Neznámý muž se dopustil pokusu přečinu znásilnění podle § 21 odst. 1, § 185 odst. 1 trestního zákoníku. V době použití zbraně Markétou S. útok na zájem chráněný trestním zákoníkem (ochrana lidské důstojnosti v sexuální oblasti, života a zdraví) bezpochyby trval. V praxi se událo nemálo případů, kdy pachatel znásilnění ženu jako možného svědka usmrtil. Proto usmrcení pachatele v tomto případě nevybočuje z mezí nutné obrany podle § 29 trestního zákoníku.

Automatická obranná zařízení

Za účelem ochrany života, zdraví, majetku a dalších zájmů si občané často instalují do různých objektů tzv. automatická obranná zařízení (past, propadliště, uzavření v prostoru, postřelení atd.). Podle druhu těchto zařízení je třeba počítat s tím, že takové zařízení může člověka vážně zranit, či dokonce usmrtil. Pouhá instalace automatického obranného zařízení nemusí být trestná. Pokud jsou však součástí těchto zařízení prostředky (např. střelné zbraně, výbušniny), k jejichž držení a používání je třeba zvláštního povolení (zbrojní průkaz), je již trestní odpovědnost dána za jejich samotné držení. Pokud automatické obranné zařízení reaguje na protiprávní jednání (trestný čin) „vetřelce“ v mezích nutné obrany (zařízení bude reagovat na přímo hrozící či trvající útok na zájem chráněný trestním zákoníkem a obrana nebude zcela zjevně nepřiměřena způsobu

útoku), trestní odpovědnost toho, kdo zařízení instaloval či používal, nevzniká. Trestní odpovědnost naopak vzniká, pokud takové zařízení zraní či usmrtí osobu, která má za určitých zákonem stanovených podmínek právo do chráněného objektu vstoupit, a to i násilím (zakročující policista, hasič, majitel nemovitosti, exekutor apod.). V takovém případě je zřejmé, že nejde o útok na zákonem chráněný zájem. Můžeme uzavřít, že instalace automatických obranných zařízení je vždy významným rizikem a odpovědnost za způsobený následek v případě vybočení z mezí nutné obrany jde plně na vrub toho, kdo je instaloval, či používal. Analogicky se posuzuje užití hlídacích psa. V tomto případě je žádoucí objekt vhodným způsobem označit, aby potenciální útočníci či jiné osoby byly na tuto skutečnost upozorněny. Takové varování může vyloučit případnou trestní odpovědnost, případně snížit míru zavinění.

Putativní obrana

Zvláštním případem je tzv. putativní, čili domnělá obrana. Jde o případy, kdy se někdo mylně domnívá, že odvrací útok za podmínek nutné obrany, ačkoliv ve skutečnosti to tak není. Trestní odpovědnost obránce se v takových případech posuzuje podle toho, zda mohl či nemohl poznat či předpokládat, že nejde o reálný útok.

Příklad 7:

Martin K. spatří, jak kolega elektromontér leží na zemi, svíjí se a křičí. Nad ním stojí neznámý muž s dřevěnou latí a napřahuje se k úderu ve směru k ležícímu kolegovi. Martin K. situaci vyhodnotí tak, že neznámý muž kolegu surově napadl, přispěchá mu na pomoc a nožem „útočnicka“ těžce zraní.

Následně se zjistí, že elektromontér byl zasažen vysokým napětím a neznámý muž se jej snažil latí oddělit od kabelu pod napětím.

V tomto případě Martin K. nemohl předpokládat, že se nejedná o skutečný útok na kolegu, jeho jednání je tak kvalifikováno jako pomoc v nutné obraně.

Příklad 8:

Jiří S. je mezi spolupracovníky znám jako šprýmař, již několikrát postrašil své kolegy různými akcemi typu „přepadení“. Jednoho dne vběhl do kanceláře svého kolegy Jiřího S., v ruce držel pistoli a zakřičel „peníze nebo život“. Jiří S. kolegu poznal, situaci vyhodnotil jako útok na svůj život, vytáhl ze zásuvky svého stolu legálně drženou střelnou zbraň a jedním výstřelem kolegu zasáhl do hrudníku. Tento na následky střelného poranění zemřel. Jak se pak ukázalo, „útočník“ v ruce držel stříkací pistolku.

Za určitých okolností lze konstatovat, že Jiří S. mohl poznat či předpokládat, že se nejedná o reálný útok. Zde by proto přicházela v úvahu jeho trestní odpovědnost pro nedbalostní trestný čin ublížení na zdraví s následkem smrti. K tomu nutno připomenout, že naše trestněprávní úprava neobsahuje ustanovení o beztrestnosti při vybočení z mezí nutné obrany v důsledku zmatku, strachu či leknutí, jak je tomu v například v Ra-

kousku, Německu či Švýcarsku. Naše právníká veřejnost přitom již delší dobu takovouto úpravu institutu nutné obrany doporučuje.

Nutno rozlišovat nutnou obranu s použitím střelné zbraně na straně obránce s institutem oprávněné použití zbraně podle § 32 trestního zákoníku. Tento se týká výhradně příslušníků ozbrojených složek, bezpečnostních sborů a ně-

Tématický seminář na Hipodromu v Mostě.

Informace o realizaci projektu s finanční spoluúčastí EU a státního rozpočtu ČR

Číslo projektu: 2.2 ITP03/266
Název projektu: Reimplementace VID-IS/12
Celkové náklady: 4,278.980,- Kč

Společnost VIDEST s.r.o., IČ 279 95 771, se sídlem Karlovy Vary, Rybáře, Sokolovská 179/79, PSČ 360 05, realizuje investiční projekt z Operačního programu Podnikání a inovace, jehož hlavním cílem bylo dosažení kvalitativně vyššího potenciálu v oblasti rozšíření firemního informačního systému a pořízení dalších prvků ICT.

Jádrem projektu byly investice do pořízení nových služeb v oblasti informačních technologií, především software a hardware v oblastech:

- o Implementace ERP/CRM včetně konfigurace a přizpůsobení optimalizovaným procesům a organizační strukturu,
- o implementace IS řešení pro podporu podnikové administrativy a řízení jakosti v oblastech správy dokumentů, archivace dat, podpora procesů podle ČSN EN ISO 9001:2009.

Projekt je prostřednictvím Operačního programu Podnikání a inovace financovaný Evropským fondem pro regionální rozvoj.

EVROPSKÁ UNIE
EVROPSKÝ FOND PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ
INVESTICE DO VAŠÍ BUDOUCNOSTI

kterých vyjmenovaných osob, přičemž trestnost se zde posuzuje podle zvláštního předpisu (zákon o ozbrojených silách České republiky, zákon o policii České republiky, zákon o obecní policii atd.).

A jak probíhá prověřování případu, kde přichází v úvahu uplatnění institutu nutné obrany? Standardním způsobem. Policejní orgán přijme oznámení, zabezpečí úkony k záchraně života a lékařské ošetření zraněných osob, zajistí místo události, zjistí případné svědky, provede ohledání místa činu včetně dokumentace a zajištění stop a provede u všech zúčastněných osob dechovou zkoušku na alkohol, případně na omamné látky (v pozitivním případě nařídí odběr krve či moči). Následují detailní výslechy účastníků a svědků s možností prověrky výpovědi na místě události. Zásadním úkonem je v těchto případech rekonstrukce činu, pokud možno za stejných podmí-

nek. Zde se prověřují jednotlivé, případně rozdílné, verze události, a to zvláště podle výpovědi jednotlivých účastníků a svědků. Vše je dokumentováno videozáznamem a pečlivě protokolováno. Rekonstrukce se zpravidla účastní také dozorový státní zástupce a policejním orgánem přibrání soudní znalci různých specializací podle charakteru případu (sebeobrana, soudní lékařství, balistika, biomechanika, chemie apod.). Od těchto znalců policejní orgán vyžádá písemné znalecké posudky. Po shromáždění všech podkladů tyto policejní orgán důsledně vyhodnotí a ve věci rozhodne. Pokud důkazy směřují k závěru, že jednání nevybočilo z mezí nutné obrany, věc odloží podle § 159a odst. 1 trestního řádu. V opačném případě zahájí proti osobě „obránce“ trestní stíhání. Po skončení vyšetřování se případ dostane na stůl státnímu zástupci. Ten spisový materiál posoudí a pokud neshledá v řízení policejního orgánu

žádné závady, podá místně příslušnému soudu obžalobu a případ tak končí u soudu.

Závěrem lze konstatovat, že institut nutné obrany připouští i závažnější zásahy do ochrany osobnosti pachatelů trestné činnosti, což je v době jejich rostoucí agresivity jistě přínosné. Dochází také k posílení preventivního významu trestního práva. Pachatelé trestné činnosti si zvláštních ohledů nezasluhují. Avšak nepochopení a nesprávná aplikace tohoto ustanovení trestního zákoníku může vést na jedné straně k pasivitě a nezájmu občanů, na straně druhé pak k různým excesům s vážnými trestněprávními následky. A neznalost trestního zákona neomlouvá....

Mgr. Jiří Volprecht
vedoucí Územního odboru Most

REHABILITAČNÍ ÚSTAV

REMEDI Meziboří spol. s r.o.

Javorová č. 105

Tel.: 476 748 161

inzerce

Nestátní zdravotnické zařízení REMEDI Meziboří s.r.o. nabízí zákazníkům (zdravotním pojišťovnám) garantovanou, časovou, komplexní i krátkodobou zdravotní péči výhradně hospitalizačního typu v plném rozsahu fyziatrie, balneologie a léčebné rehabilitace, zejména pro spádové území Ústeckého kraje.

Cílem poskytované rehabilitační péče je dosažení ideální kompenzace hybného postižení nebo substituce s využitím zbytkových hybných stereotypů, přecvičením na nepostižené končetiny a svalové skupiny s konečným záměrem integrovat rehabilitačně nemocného zpět do rodiny, společnosti a zaměstnání. U hendikepovaných rehabilitačních pacientů je cílem dosáhnout co nejvyšší míry pohybové nezávislosti na druhé osobě a okolí. K dosažení pozitivních výsledků rehabilitační léčby je nutné získávat a udržet kladnou motivaci pacienta po celou dobu terapie, dosáhnout zvýšení celkové fyzické zdatnosti a odpovídající výkonnosti kardiopulmonálního aparátu.

**Poskytování komplexních ústavních služeb
v oboru rehabilitační a fyzikální medicíny.**

Zákon o veřejných zakázkách versus Pravidla pro výběr dodavatele v Operačním programu Podnikání a inovace

Mgr. Alena Chodovská

Dne 1. 5. 2012 došlo v Regionální kanceláři agentury CzechInvest pro Ústecký kraj k personálním změnám. Do funkce ředitelky kanceláře se po dvou letech na mateřské dovolené vrátila Mgr. Alena Chodovská. Společně s ní je v kanceláři projektová manažerka Ing. Irena Petračková, která má na starosti konzultace programů v OPPI.

V souvislosti se změnou zákona o veřejných zakázkách jsme pro žadatele o dotaci z Operačního programu Podnikání a inovace připravili krátký přehled základních změn. V případě dalších dotazů k tomuto či jinému tématu, můžete kdykoliv kontaktovat naši kancelář (<http://www.czechinvest.org/ustecky-kraj>).

Dne 24. 2. 2012 byl ve Sbírce zákonů ČR uveřejněn nový zákon č. 55/2012 Sb. o veřejných zakázkách, kterým se mění Zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách. Novela zákona nabyla účinnosti dne 1. 4. 2012, s výjimkou ustanovení čl. I bodů 9, 61, 113 a 185, pokud jde o § 156 odst. 3 větu druhou a třetí, které nabývají účinnosti dnem 1. 1. 2014.

Novelu zákona o veřejných zakázkách připravilo ministerstvo pro místní rozvoj. Jedná se o klíčový nástroj protikorupční strategie, která otvírá prostor pro větší konkurenci u veřejných zakázek, a má za cíl zvýšit jejich férovost a zabránit ohýbá-

ní výběrových řízení. Mezi významné změny, které přinesla novela, patří snížení limitů pro veřejné zakázky, které budou zadávány v režimu zákona o veřejných zakázkách, zvýšení nároků na přípravu veřejné zakázky, zrušení losování a povinnost zadavatele uveřejňovat smlouvy, skutečně uhrazenou cenu za veřejnou zakázku a seznam subdodavatelů.

V rámci projektů předkládaných do Operačního programu Podnikání a inovace postupuje žadatel dle Pravidel pro výběr dodavatele. Pravidly se řídí žadatel při zadávání zakázek malého rozsahu, jejichž předpokládaná hodnota přesahuje 500 000,- Kč bez DPH, žadatel, který nespĺňuje definici dotovaného zadavatele dle Zákona a sektorový zadavatel v případě zadávání podlimitních veřejných zakázek a zakázek malého rozsahu v hodnotě vyšší než 500 000,- Kč bez DPH.

Novelou Zákona o veřejných zakázkách byla rozšířena definice dotovaného zadavatele. Žadatelům, kteří by od 1. 4. 2012 tuto definici nespĺňovali a byli tím vystaveni povinnosti se řídit zákonem, bylo umožněno si zažádat o snížení podpory z 60 % na 50 %.

Pravidla pro výběr dodavatele jsou oproti zákonu rozdílná hlavně v časové povinnosti zveřejňovat zakázku. U zakázek v předpokládané hodnotě více než 500 tis. Kč bez DPH do 50 mil. Kč bez DPH včetně postačí zveřejnit vyhlášení zakázky

v Obchodním věstníku (minimální lhůta pro předkládání nabídek je 30 dnů od zveřejnění). U zakázek v předpokládané hodnotě více než 50 mil. Kč bez DPH do 100 mil. Kč bez DPH se musí zveřejnit vyhlášení zakázky v Obchodním věstníku a na Centrální adrese v části Ostatní nabídky, minimální lhůta pro předkládání nabídek je 40 dní. U zakázek v předpokládané hodnotě více než 100 mil. Kč bez DPH zadavatel nechá zveřejnit vyhlášení zakázky v Obchodním věstníku, na Centrální adrese v části Ostatní nabídky a v Úředním věstníku Evropské unie – TED, minimální lhůta pro předkládání nabídek je 60 dní.

Pravidla se liší od zákona povinností splnit povinnou publicitu. Po vystavení Rozhodnutí o poskytnutí dotace je žadatel dle Pravidel povinen splnit povinnou publicitu buď v Zadávací dokumentaci, nebo v Oznámení o zahájení výběrového řízení.

Mgr. Alena Chodovská

Ředitelka regionální kanceláře pro Ústecký kraj

Užitečné internetové odkazy:

www.centralniadresa.cz, ted.europa.eu,
www.portal-vz.cz,
www.vestnikverejnychzakazek.cz,
ov.ihned.cz, <http://www.czechinvest.org/spolecne-prilohy-dotacnich-programu-oppi>,
<http://www.portal-vz.cz/>

Krajská hospodářská komora ÚK „mezinárodně“

Mgr. Zbyněk Pěnka

KHK se brzy po svém založení začala „rozhlízet“ i za hranice ČR. První kroky vedly logicky za nejbližší hranici, a to do Německa. KHK začala rozvíjet kontakty s tamními IHK, a pokračovala tak ve spolupráci, kterou zahájily OHK zejména v Mostě, Chomutově a Děčíně. Neformální kontakty vyvrcholily nejen podpisem smlouvy o spolupráci, ale i účastí ve společných projektech, na počátku zejména v rámci PHARE CBC.

Dalším významným mezinárodním počinem směrem na západ byla účast při založení UNIE komor Labe-Odra, která sdružuje vybrané německé a polské komory a naší KHK. Unie je vymezena územím okolo zmíněných řek a v současné době vykonává funkci prezidenta Unie Ing. Jiří Aster, místopředseda KHK. Mezinárodní kontakty KHK zejména v posledních 10 letech byly opravdu rozmanité a zmíním pro ilustraci některé z nich:

- Česko-kanadské obchodní dny v ÚK
- Návštěva velvyslance Kanady a obchodního rady v Ústí n/L
- Jednání s představiteli velvyslanectví Ruska a představiteli státní dумы v Litoměřicích
- Jednání s představiteli rakouské obchodní a průmyslové komory

Pro naši mezinárodní činnost využíváme smlouvy nejen s vládními agenturami CZECHINVEST a CZECHTRADE, ale i s Ústeckým krajem. Jen za poslední měsíc jsme mohli např. navštívit stálou misi Ústeckého kraje v Bruselu (předseda KHK F. Jochmann a řed. KHK M. Francírková), kde mj. došlo i k jednání s chorvatskou komorou. Velmi zajímavé bylo setkání s předsedou (hejtmanem) Žilinského samosprávného kraje a předsedou

Regionální obchodní a průmyslové komory před 2 týdny v Ústí a následně v Litoměřicích. Měl jsem možnost celý den neformálně diskutovat s oběma regionálními slovenskými představiteli a musím bohužel konstatovat, že v řadě věcí je Slovensko před námi. Mají již nejen jasnou vizi, jak by měla vypadat síť škol, studijní a učňovské obory, spolupráce škol, vedení kraje a podnikatelského prostředí, ale toto již v jasném právním prostředí realizují. Vážím si toho, že slovenská strana připravuje návrh smlouvy o spolupráci, kterou by ráda v letních měsících podepsala společně s KHK na Slovensku. Z Ústeckého kraje nám přišlo pozvání ke společné cestě do Srbska v 1. polovině června. Iniciátorem akce je J. Földyna – předseda zahraničního výboru a mise by měla pomoci poznání oblastí sousedícími s banáty obývanými mj. Čechy, seznámení se s podnikateli nejen v zemědělství (vinařství), ale i stavebnictví, s průmyslovými zónami apod. Mezinárodní kontakty by měly pomoci nejen k nabývání zkušeností v komorové práci pro představitele a zaměstnance hospodářských komor, ale hlavně pro obchodní kontakty zejména členských firem jednotlivých OHK.

Mgr. Zbyněk Pěnka
1. místopředseda KHK ÚK

**CENTRAL
EUROPE**
COOPERATING FOR SUCCESS.

EUROPEAN UNION
EUROPEAN REGIONAL
DEVELOPMENT FUND

Vzniká inovativní nástroj pro logistiku

Projekt „Zlepšení úrovně mezinárodní logistiky prostřednictvím Cloud computingu a inovativního modelu obchodní spolupráce“, zkráceně „LOGICAL“, se v současné době realizuje v 6 zemích střední Evropy z prostředků Evropského regionálního rozvojového fondu. Česká Republika je v mezinárodním partnerství, které projekt realizuje, zastoupena Ústeckým krajem, reprezentovaným Regionální rozvojovou agenturou Ústeckého kraje, a.s.

Cílem projektu LOGICAL je zvýšit spolupráci logistických podniků různých velikostí, zvýšit konkurenceschopnost středoevropských logistických terminálů prostřednictvím snížení transakčních nákladů (lepšího přístupu k informacím velkých subjektů) a propagovat využití efektivních druhů dopravy v rámci multimodální spolupráce. V rámci projektu budou vytvořena univerzální pravidla pro cloud computing v logistice, zavedena beta verze cloudové platformy, která bude otestována v ročním provozu a bude zaveden cloudový nástroj funkčně propojující 4 velké logistické středoevropské terminály.

Z toho budou těžit především malé a střední podniky, jejichž konkurenceschopnost je omezena vysokými náklady na nákup licencí řídicích systémů globálních hráčů. Náklady na provoz řídicích systémů prostřednictvím cloud computingu se výrazně sníží. Navíc získají nástroj, prostřednictvím kterého se usnadní spolupráce s partnery a umožní rozvoj mezinárodních partnerství. Zároveň se zvýší atraktivita logistických terminálů, které využívání cloud computingu jako nástroje konkurenceschopnosti budou propagovat.

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

OPERAČNÍ PROGRAM
LIDSKÉ ZDROJE
A ZAMĚSTNANOST

PODPORUJEME
VAŠÍ BUDOUCNOST
www.esfcr.cz

Podnikáme zodpovědně III

Registrační číslo: CZ.1.04/3.4.04/54.00275

Okresní hospodářská komora Most realizuje od listopadu 2010 projekt Podnikáme zodpovědně III, který byl finančně podpořen z Operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost. Projekt si klade za cíl vytvořit metodiku pro identifikaci a pochopení příčin přetrvávající nerovnosti příležitostí mužů a žen na trhu práce a implementovat

nápravné a preventivní opatření zamezující jejich vzniku a opakování. Primárním cílem je identifikovat problémy indukující nerovný přístup, pochopit příčiny a aktivovat zájem o realizaci nápravných opatření u konkrétních zaměstnavatelů. Sekundárním cílem je propagace rovného přístupu jako elementárního kritéria při zaměstnávání, zlepšení

přístupu žen k dalšímu profesnímu vzdělávání, zvýšení podílu žen v řídicích funkcích, vytvoření podmínek pro sladění pracovního a rodinného života žen v prostředí konkrétních zaměstnavatelů formou proaktivních opatření, přenos zahraničních zkušeností relevantních subjektů a využití moderních metod výuky (e-learning, mentoring).

**CENTRAL
EUROPE**
COOPERATING FOR SUCCESS.

EUROPEAN UNION
EUROPEAN REGIONAL
DEVELOPMENT FUND

IDEA

V ekonomikách Centrální Evropy založených na znalostech závisí ekonomický růst značně na rychlosti a kvalitě inovačních procesů. Regionální hospodářský rozvoj v Evropě je stále omezen svým kvantitativním a kvalitativním potenciálem lidských zdrojů. Konkurence mezi regiony v Evropě se stala do značné míry také „demografickým závodem“ o dobře vyškolené zaměstnance, kde převážně regiony ve střední Evropě trpí odlivem kvalifikovaných a zkušených zaměstnanců. Evropská sociální a hospodářská soudržnost v budoucnu,

pokud jde o rozvoj znalostí, vyžaduje nové společné nadnárodní přístupy.

IDEA je projekt zaměřený na rozvoj těchto nových přístupů k podpoře a posílení inovačního potenciálu zúčastněných regionů tím, že zajistí řádnou hospodářskou soutěž mezi regiony střední Evropy z hlediska ochrany vysokého potenciálu v oblasti lidských zdrojů.

To bude provedeno vypracováním společné nadregionální strategie na základě dobrých příkladů z praxe, které budou upraveny a testovány v pi-

lotních akcích, které budou později prováděny ve všech zúčastněných regionech.

Partnery projektu IDEA jsou zástupci ze Spolkové republiky Německo, Polska, Rakouska, Maďarska, Slovinska, Slovenska. Českou republiku zastupuje Okresní hospodářská komora Most.

Vítáme nové členy v OHK Most

• EPONA, s. r. o.

• Medicína Litvínov s. r. o.

• Dámský házenkářský klub Baník Most o. s.

• HA2 s. r. o.

Veřejné zakázky v Německu

Zadávání veřejných zakázek s dlouholetou tradicí

Achim Schaarschmidt

Zadávání zakázek ze strany státu („Verdingung“ - zadávání) a jeho reglementace má v Německu staletí starou tradici. Na začátku se to týkalo především výstavby silnic, mostů a jiných inženýrských staveb. Ostatní služby a dodávky věcného majetku od obchodních společností nehrály počátku žádnou roli.

Při zadávání veřejných zakázek je stát aktivní jako ekonomický subjekt a ne jako svrchovaná moc: pohybuje se tak na stejné úrovni s dodavatelem. Právní základ pro veřejné zakázky má tedy soukromoprávní charakter. Občanské smlouvy se státem ale v sobě skrývají nebezpečí vzniku právní nevýhody pro dodavatele. Tak vznikla po první světové válce potřeba vytvořit jasné a jednotné zásady a předpisy pro udělení a výkon veřejných stavebních prací.

Tak se německý Reichstag (Spolkový sněm) v roce 1921 rozhodl o vytvoření jednotné směrnice pro zadávání veřejných zakázek na stavební služby v spolku a v jednotlivých zemích. V roce 1926 byl pak přijat předpis „Zadávání veřejných zakázek na stavební práce (Verdingungsordnung für Bauleistungen - VOB)“. Po druhé světové válce byl vytvořen „Německý výbor pro stavební práce“ (Deutsche Verdingungsausschuss für Bauleistungen - DVA), který neustále aktualizuje a přizpůsobuje

VOB zkušenostem každodenní praxe. V roce 1932 byl předpis VOB - kromě oblasti stavebnictví – doplněn pravidly „Zadávání veřejných zakázek na služby (Verdingungsordnungen für Leistungen - VOL)“.

Regulované zadávání veřejných zakázek v Evropské unii

V politickém kontextu Evropské unie je liberalizace evropského zadávání veřejných zakázek klíčovým prvkem pro úspěšné fungování jednotného trhu. EU proto zvýšila své úsilí směrem k otevření dříve roztržitých vnitrostátních obstarávacích trhů. Spravedlivé, nediskriminační a transparentní zadávání zakázek má přispět ke snížení rizik podvodů a korupce ve veřejné správě.

Prahové hodnoty EU

Prostřednictvím evropské směrnice o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek (VKR) byly zavedeny tzv. prahové hodnoty. Při jejich dosažení se má uplatnit evropské právo zadávání veřejných zakázek: pro stavební práce je tato hodnota 5 mil. €, na dodávky a na služby 200.000 €. Evropské právo zadávání veřejných zakázek vyžaduje následující fáze:

1. Popis výkonů
2. Zveřejnění informace o oznámení záměru
3. Zaslání podkladů veřejné soutěže zájemcům
4. Předložení nabídek v rámci stanovené lhůty
5. Otevírání nabídek ve formalizovaném procesu
6. Přezkoumání a hodnocení nabídek
7. Informace neúspěšným uchazečům
8. Přidělení zakázky nebo ukončení řízení
9. Závěrečná dokumentace procesu zadávání

Veřejné soutěže v Německu

V případě nabídek pod hranici prahové hodnoty zásadně platí vnitrostátní právo. Podle německého práva se má v takovém případě rovněž vypsát veřejná soutěž - pokud neplatí výjimka z důvodu povahy obchodu nebo z důvodu zvláštních okolností.

Omezená veřejná soutěž se má uskutečnit jenom když,

- a) službu může na základě své povahy vhodným způsobem provést jen omezená skupina firem (např. když je vyžadována neobvyklá odborná znalost, výkonnost nebo spolehlivost)
- b) by veřejná soutěž pro zadavatele či pro uchazeče způsobila takové náklady, které by byly

v nepoměru s dosažitelným užitekem nebo hodnotou výkonu,

- c) by veřejná soutěž neměla žádný ekonomický výsledek,
- d) je veřejná soutěž neúčelná z jiných důvodů (např. naléhavost, zachování tajemství).

Kromě toho v oblasti služeb do hodnoty

- a) 50.000 € pro řemeslnou výstavbu (bez energetického a technického vybavení budov), tvorbu krajiny a vybavení ulic,
- b) 150.000 € pro podzemní stavby, stavby komunikací a inženýrské stavby,
- c) 100.000 € pro všechny ostatní řemeslné činnosti

je možné uplatnit omezenou veřejnou soutěž.

Tzv. „zadání z volné ruky“ je přípustné, pokud je veřejné či omezené nabídkové řízení neúčelné. Například v případě, jestli výkon ze zvláštních důvodů může podat pouze jedna konkrétní společnost (patentová ochrana, speciální zkušenosti, specifické přístroje atd.), nebo když dřívější otevřené nebo omezené nabídkové řízení nemělo žádný přijatelný výsledek nebo když se menší výkon nedá oddělit od většího výkonu, který už byl přidělen.

Kromě toho je možno do hodnoty zakázky do 10.000 € vždy realizovat zadání z volné ruky.

Veřejné soutěže v Německu musí být inzerovány v denících, v úředním věstníku nebo na internetových portálech. Některé spolkové země mají své vlastní portály pro veřejné soutěže. Obce zveřejňují soutěže velmi odlišně. Často se v místním tisku zveřejňují jenom „upozornění na veřejné soutěže“. Po dosažení prahových hodnot se má veřejná soutěž také zaslat do Úředního věstníku Evropské unie, který text přeloží do všech úředních jazyků EU a zároveň publikuje na své stránce „Tenders Electronic Daily (TED)“: <http://ted.europa.eu>.

Také zakázky nedosahující prahové hodnoty mohou být zveřejněny na portálu TED.

IHK Halle-Dessau má poradnu pro veřejné zakázky

Poradna Saska-Anhaltska pro veřejné zakázky (www.sachsen-anhalt.abst.de) je společná nadace IHK Halle-Dessau, IHK Magdeburg a Řemeslnické komory v Halle a Magdeburgu.

Nadace je oficiální kontaktní místo v Sasko-Anhaltsku pro všechny subjekty zadávání veřejných zakázek na federální úrovni, na úrovni spolkových zemí a na místní úrovni.

Poradna poskytuje firmám rady a informace ohledně aplikace národních a mezinárodních směrnic o veřejných zakázkách, jakož i pomoc při problémech ve veřejných nabídkových řízeních a při zadávání veřejných zakázek. Taktéž orgány veřejné moci mohou využít poradenské služby této nadace.

Kromě toho poradna nabízí členům komory službu při veřejných soutěžích, která podporuje firmy při akvizici veřejných zakázek: nejdůležitější nabídky jsou denně vyhodnocovány a zaměřují se na profil dodávek a výkonu firem. Tato služba dělá časově a finančně náročné vlastní rešerše společnosti zbytečným a snižuje jinak nevyhnutelně vysoké pracovní zatížení.

Podstata této věty v němčině je: Tato služba přináší společností tu výhodu, že nemusí provádět vlastní časově i finančně náročné rešerše a tím zvyšovat již tak vysoké pracovní zatížení.

Snižování byrokracie prostřednictvím předběžného výběru

V Německu se v posledních letech stále více etabloval systém předběžného výběru společností.

Společnosti, které se chtějí podílet na veřejných zakázkách, mohou podstoupit předběžné a nezávislé testování a certifikaci kvalifikace podle předpisů pro zadávání zakázek a smluv, jako jsou odbornost, výkonnost, dodržování zákonů a spo-

lehlivost (způsobilost) dané společnosti. Poradna Saska-Anhaltska je státem uznaný certifikační orgán pro veřejné zakázky.

Firmy resp. inženýři fyzické osoby musí pak jenom jednou za rok podat potřebné doklady certifikačním orgánům. Při podání žádosti o veřejnou zakázku pak společnost předložením osvědčení splnila dokazování své vhodnosti.

Certifikát je platný v celé republice a může být jednou ročně obnoven. Prostřednictvím certifikace ušetří firmy na celostátní úrovni byrokraticí administrativní náklady v hodnotě cca. 800 milionů €.

Všechny společnosti, které prošly předběžným výběrem, jsou uvedeny ve veřejně přístupné databázi www.pq-vol.de. Tato certifikace dává společností, ale také veřejnému sektoru větší právní jistotu.

Firmy, které už absolvovaly předběžný výběr, si kromě toho také mohou být jisty, že nebudou vyloučeny z procesu zadávání veřejných zakázek z důvodu formální chyby.

prim. Achim Schaarschmidt

OPERAČNÍ PROGRAM
LIDSKÉ ZDROJE
A ZAMĚSTNANOST

PODPORUJEME
VAŠI BUDOUCNOST
www.esfcr.cz

Informace o realizaci projektu s finanční spoluúčastí EU a státního rozpočtu ČR

Číslo projektu: **CZ.1.04/1.1.04/60.00419**
Název projektu: **Pokročilá funkce pro LDS PAS**
Celkové náklady: **2,963.480,32 Kč**

Společnost **PAS Procesní Automatizační Systémy s.r.o.**, IČ 402 29 319, se sídlem Most, U města Chersonu 1715/18, PSČ 434 14, realizuje projekt z **Operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost**, jehož hlavním cílem je zvýšení konkurenceschopnosti společnosti PAS Procesní Automatizační Systémy s.r.o. a posílení stávající pozice na trhu nabízených služeb.

- Zahájení projektu: 01. 01. 2011
- Ukončení projektu: 31. 10. 2012

Projekt je prostřednictvím **Operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost** financovaný **Evropským sociálním fondem**.

Životní styl – ten výraz „frčí“!

MUDr. Bláhová – není bláhová a ví, co a komu to říká, tak ji berme vážně

Vskutku: v dnešní době není možné otevřít žádný časopis, aniž bychom nenašli na okřídlené sousloví „životní styl“.

Styl = způsob

Je to tedy způsob života. Je to výsadně individuální záležitost.

Pravda, život máme jen jeden.

Ale jak řečeno ve filmu Aleny Poledňákové „Líbáš jak ďábel“, život je možno prožít různě. Jsou lidé (a z mého pohledu pacienti), kteří si život protrpí. Snad čekají na nějaký nový lepší... Život však máme jen jeden a je škoda si ho protrpět. Takových pacientů, kteří si život protrpí, vidím mnoho ve své ordinaci a ještě více jich ošetřují psychiatři a psychologové. A pokud tito nešťastlivci mají jeden problém vyřešen, konstatují: Je to dobré, ALE... To slovo ALE živelně nesnáším.

Nově se nemoci, u kterých se spolupodílí „protrpění života“, nazývají nemoci psychosomatické. Je to 60 % mých pacientů.

K tomuto faktu připočteme ještě přejídání, pohodlný způsob života (převážně vsedě či dokonce vleže), kouření a konzumace alkoholu, zneužívání medikamentů (proti bolesti, proti nervům, co bere sousedka...) a nedej bože drog. Pak se divíme, že se najednou třeba i po čtyřicítce objeví tzv. civilizační nemoci. V horším případě infarkt srdeční, mozková mrtvice s ochrnutím, v lepším případě vysoký krevní tlak, cukrovka, zvýšená hladina cholesterolu a tuků v krvi a bolesti pohybového aparátu (páteře, kloubů, svalů, šlach apod.).

Dnes bych se chtěla zastavit u problému

65% (!) Čechů - u obezity.

„Obezita, otylost, adipositas (zastarale česky obtloustlost) je stav, ve kterém přirozená energetická rezerva člověka, která je uložena v tukové tkáni, stoupla nad obvyklou úroveň a poškozuje zdraví.“
- To říkají encyklopedické knihy.

Obezita u divoké zvěře je relativně vzácná, ale je obvyklá u domácích zvířat jako prasata, psi nebo kočky atd., které mohou být překrmené a bez dostatečného pohybu. Orientačním ukazatelem nadváhy u člověka je obvod pasu. Při obvodu nad 102 cm u mužů a nad 88 cm u žen jde o obezitu. Existují samozřejmě exaktní ukazatele obezity, BMI a WHR.

Index tělesné hmotnosti, obvykle označovaný zkratkou BMI (z anglického body mass index) je číslo používané jako měřítko obezity, umožňující statistické porovnávání lidí s různou výškou. Index se spočítá vydělením hmotnosti daného člověka druhou mocninou jeho výšky.

$$\text{BMI} = \frac{\text{váha (kg)}}{\text{výška (v metrech) na druhou}}$$

Hodnoty indexu se pohybují od 15 (závažná podvýživa) až přes 40 (morbidní život ohrožující obezita). BMI nad 25 se považuje za nadváhu a nad 30 za příznak obezity. Tyto hranice platí pro dospělé.

Kategorie	BMI
těžká podvýživa	méně než 16,5
podváha	méně než 18,5
ideální váha	18,5 – 25
nadváha	25 – 30
mírná obezita	30 – 35
střední obezita	35 – 40
morbidní obezita	více než 40

Dovolím si tvrdit, že jen malé procento lidí jsou obézní, protože trpí nemocemi, jejichž průvodním znakem je otylost. Ti ostatní prostě jedli více než svým pohybem vydali. Jak říká jedna z mých klientek – prostě se vyžrali. Byla jsem jako batůžkář v Indii a mezi opravdu chudými nebyl nikdo obézní, stejně tak ani v tragických koncentračních táborech se obezita nevyskytovala.

Úspěšná léčba obezity neznamená jen shodit kila. Nutno je změnit onen výše zmíněný životní styl. A to napořád.

Programy redukce tělesné váhy, resp. tělesné hmotnosti, jsou dlouholetou součástí naší ordinace. U nás redukovalo tělesnou váhu kolem 800 klientů za posledních 20 let, kdy máme záznamy v PC. Ale jen malý počet z těchto klientů změnilo svůj způsob života. Objevují se posléze po létech jako repetenti na redukci váhy, protože pro ně byl nový životní styl dlouhodobě nepohodlný. A přejídání bylo tak slastně báječné!

Způsob léčení obezity v naší ordinaci spočívá v postupné a pozvolné změně životního stylu. Přístup je individuální, protože jsme každý originálem a je nutno respektovat životní radosti jednotlivého klienta při redukci váhy.

Jak praví Murphyho zákon: kila rychleji přibývají, pomaleji ubývají. Ideální je úbytek hmotnosti 0,5 až 1 kilogram týdně. Objeví-li se někde dieta typu: 8 kilogramů shodíte za 8 dní, jedná se o odvodnění organismu. Ale otlý člověk má přece nadbytek tuku, nikoliv vody! Tudíž v jeho případě musí jít o odtučnění. Neboli ztrátu tuku – špeku. A na to žádné „záračné diety“ neexistují. A jen málo otlých pochopí, že úbytek kilogramů trvá dlouho, zejména pokud si předchozím životním stylem nahromadili velké množství nadbytečných kilogramů. Vzhledem k tomu, že se terapií obezity věnuji mnoho let, dříve i ve spolupráci s doc. MUDr. Karlem Šonkou, DrSc. z Fakultní nemocnice v Praze, znám mentalitu klientů, kteří rádi dobře a hodně jedí. Nehledě na to, že i sama svádím celoživotní boje u ledničky. Nepomáhají hlasitá výstražná signální zařízení při otevření lednice, obrázky otlých na magnetické visače na lednici či sázky... Proto tak dobře rozumím „omlouvám“ otlých, kteří záhy sami pochopí, že se nejedná o omluvy, ale o výmluvy.

Neslibujeme nesplnitelné výsledky léčení charakteru bulvárních slibů a reklam. Je to léčení jako každé jiné. Jenom spolupracovat musí pacient chtít. Ano, je to tak - hubnutí je v naší hlavě.

MUDr. Milada Bláhová

NA SEVERU ČECH VYROSTE UNIKÁTNÍ VÝZKUMNÉ A VZDĚLÁVACÍ CENTRUM

Unipetrol
ORLEN GROUP

Konkurenceschopnost je snad nejčastěji skloňovaným pojmem při každé debatě na téma budoucnosti české i celoevropské ekonomiky. Právě potřeba vysoké míry konkurenceschopnosti platí i v chemickém průmyslu. Proto skupina Unipetrol začala na severu Čech budovat unikátní výzkumné a vzdělávací středisko UniCRE, kde se mají v budoucnu setkávat generace nadaných a zkušených chemiků.

Nově vybudovaný komplex UniCRE (Unipetrol – Centrum výzkumu a vzdělávání) se zaměří na výzkum, vývoj, inovace a vzdělávání v oblasti rafinérských a petrochemických technologií, environmentálních technologií a procesů pro efektivní využívání obnovitelných zdrojů energie. Přispěje tak k rozvoji severočeského regionu i celého českého chemického a petrochemického průmyslu.

Otevření areálu v roce 2014

Nové centrum buduje Výzkumný ústav anorganické chemie (VÚAnCh), patřící do skupiny Unipetrol, s finanční podporou Evropského fondu pro regionální rozvoj a státního rozpočtu České republiky. Poskytnuté prostředky budou použity převážně na rekonstrukci výzkumných laboratoří, konferenčních a výukových prostor nebo nákup moderních přístrojů či laboratorního vybavení.

Realizace projektu výzkumného a vzdělávacího centra skupiny Unipetrol byla zahájena již v roce 2009, přičemž samotná výstavba byla zahájena začátkem května letošního roku. Jako základ budovaného výzkumného a vzdělávacího střediska UniCRE poslouží některé stárnoucí objekty v Chemparku Záluží. Rozsáhlou rekonstrukcí projdou budovy bývalé cechovny lihu, stejně jako pokusná základna pro výzkum a vývoj chemicko-technologických procesů.

Tři hlavní směry výzkumu

Podle detailně rozpracovaného konceptu se pracovníci v UniCRE budou zabývat třemi hlavními směry výzkumu. Tím prvním je EFFicient REfining Technologies (EFFRET), tedy výzkum rafinérských technologií pro efektivní a ekologicky šetrné využití energetických surovin ve

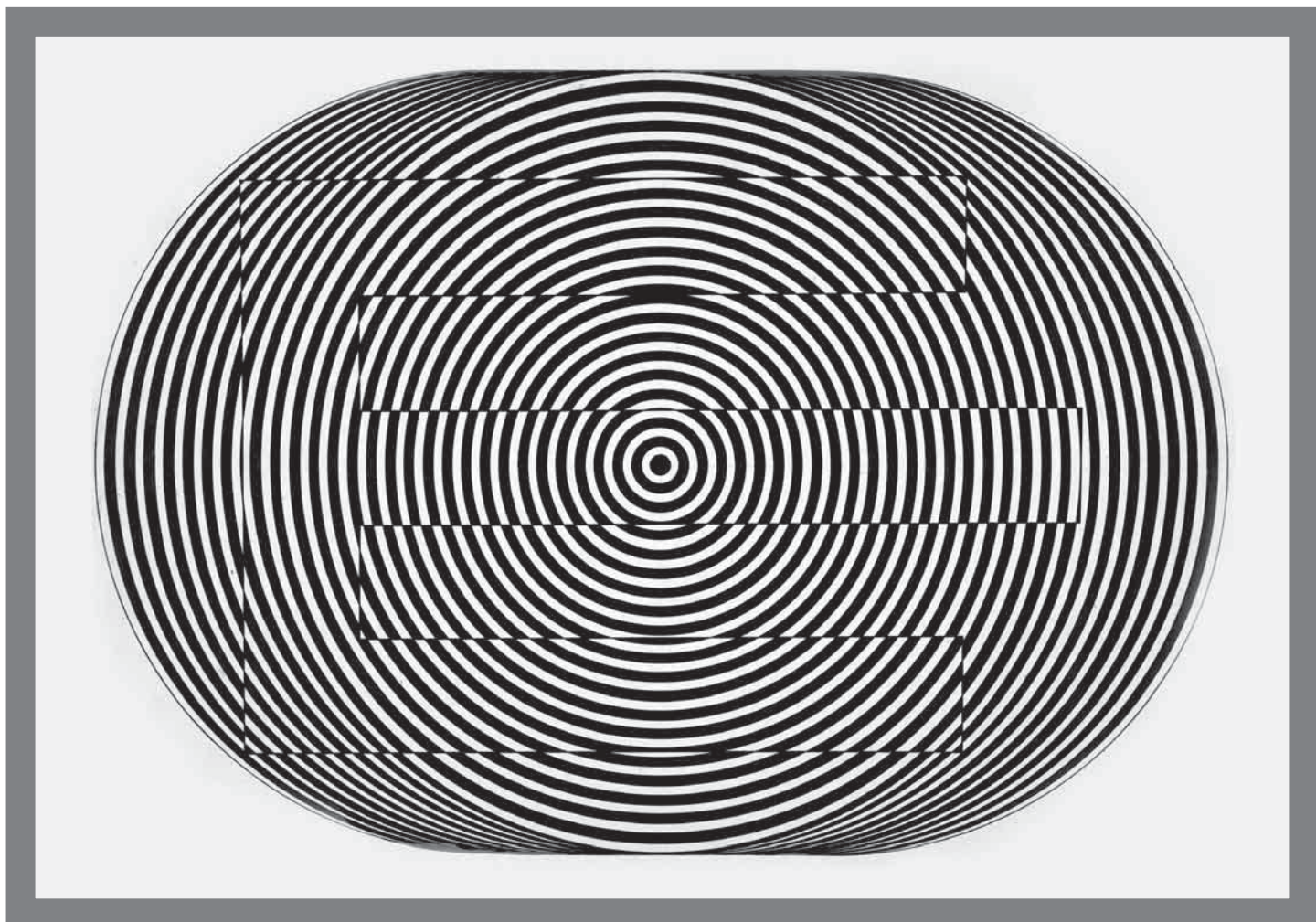
výrobě motorových paliv. ADvanced PETrochemical Technologies (ADPET) zase představuje výzkum petrochemických technologií pro přípravu surovin pro výrobu pokročilých polymerních materiálů.

Posledním plánovaným odvětvím je Renewable and ENvironmental TECHnologies (RENTECH), které je zaměřeno na výzkum technologií pro trvale udržitelné využití obnovitelných energetických surovin a snižování emisí škodlivých látek. Vzhledem k zátěži na životní prostředí, jež je odjakživa s chemickou výrobou spojena, je tento směr a vývoj nových ekologičtějších metod a technologií pro budoucnost nesporně důležitý.

Rozvoj regionu

Zlepšení stavu chemického průmyslu a zvýšení konkurenceschopnosti českého hospodářství ale není jediným přínosem UniCRE. Spolu s jeho otevřením se ruku v ruce nese i rozvoj infrastruktury a nabídka nových pracovních míst v severočeském regionu. Plánovaný výzkum nových ekologicky šetrnějších technologií pak bude mít za následek zlepšení životní úrovně obyvatel regionu i celé České republiky. Své dveře by UniCRE mělo otevřít již v průběhu roku 2014.

STABILITA v DYNAMICE

Vladislav Mirvald (1921 – 2003)

**Hnědé uhlí znamená nezávislost
a suverenitu republiky**

www.sdas.cz

Severočeské doly a.s.
Chomutov

člen Skupiny ČEZ